Núm. 451 - ANY XXXVIII - Setembre 2001

sió

INFORMATIU D'AGRAMUNT I DE LA RIBERA DEL SIÓ

imatges d'actualitat

Josep Bertran

A la pintada de murals es va pintar quelcom més que les parets.

Els Bastoners es van estrenar per la Festa Major.

Durant la Festa Major no hi van faltar tots els elements folklòrics propis d'aquestes festes.

Acte d'acomiadament del jove saharaui a l'Ajuntament.

El partit entre el Caprabo Lleida i el Casademont Girona va omplir el pavelló municipal.

L'exposició d'Àngel Jové a l'Espai va ser molt comentada pel públic.

SIÓ

Núm. 451
Any XXXVIII
Setembre 2001

Redactors:
Ramon Bernaus, Josep Bertran, Pasqual Castellà, Joan Pijuan, Antoni Ponsa, Joan Puig, Josep Rovira i Anna Santacreu.

Col·laboradors:
Serafina Balasch, Jaume Cots, Ramon Creus, Lluís Pons, Deudat Pont, Paulí Ribera i Rosa Maria Sera.

Edita: Col·lectiu de Redactors d'Agramunt

Amb la col·laboració del departament de Cultura de la Generalitat, l'IEI de la Diputació de Lleida i l'Ajuntament d'Agramunt

INSTITUT D'ESTUDIS ILERDENCS
Fundació Pública de la Diputació de Lleida

(≡) ACPC Associació Catalana de la Premsa Comarcal — Membre de l'Associació Catalana de la Premsa Comarcal

Premi Humbert Torres d'Òmnium Cultural 1988
Premi "Tassis-Torrent" Dip. de Barcelona 1989

Imprimeix: Impremta-Offset Barnola

Redacció i Administració:
Plaça de l'Església, 1
Apartat de Correus, 10
Agramunt (Urgell)

Subscripció anual: 3.525 ptes. € 21'19
A l'estranger: 3.820 ptes. € 22'96
Número solt: 330 ptes. € 1'98

Dipòsit Legal: L-138-1964

Per a subscripcions i anuncis:
Ester Solé. Tel. 973 39 23 56
o bé al telèfon 973 39 00 57

PORTADA:
La imatge de la portada intenta conjuminar aquells elements propis de la Diada com són: les senyeres, les flors de les ofrenes, les plaques i monument i, evidentment, les persones que en són, d'una manera o altra, les protagonistes.

Foto: Josep Bertran

La redacció, manifesta la no obligació d'acceptar totes i cadascuna de les col·laboracions rebudes.

Per altra banda, la publicació dels articles signats, no significa l'acceptació implícita del seu contingut per part de l'equip redactor.

Es recorda que els treballs que envïin els col·laboradors a SIÓ, han d'estar escrits a màquina, signats, amb l'adreça i el D.N.I.; si bé, es publicaran amb pseudònim, sempre que els autors ho vulguin. Es prega també, que no passin de foli i mig.

Els escrits que arribin a SIÓ, perquè puguin sortir publicats en el mes de la data de la revista, han d'ésser presentats a la redacció (Apartat 10) abans del dia 25 del mes anterior.

estimats lectors...

La crisi política municipal, latent des de feia mesos, va esclatar després de la Festa Major amb la dimissió de dos regidors de l'equip de govern, CiU, Xavier Secanell i Francesc Xavier Gené. En el seu precipitat comiat van ser contundents a l'hora de criticar els seus antics companys. Però, paradoxalment, també hi van haver moltes abraçades, segons explicava un dels assistents, entre els dimissionaris i l'alcalde Fernàndez, cap visible d'aquest govern.

Va ser, aquesta, una dimissió prevista, ja que en diverses ocasions la seva ombra havia planat a Ca la Vila. Des de feia temps, se sentien rumors de desavinences internes dins l'equip de govern que feien preveure, fins i tot, alguna maniobra que deixés a CiU en minoria. Cal tenir en compte que cap dels dos regidors dimissionaris eren militants de la coalició.

L'oposició ho va intentar reiteradament i sembla que en alguna ocasió va estar a punt de d'aconseguir-ho. Cal recordar el vot *dels socialistes a favor del cap de llista dels independents* durant l'elecció de l'actual alcalde o el "ple del bàsquet" on tot feia preveure que almenys un votaria amb l'oposició.

L'última maniobra va ser la d'intentar que els dos regidors formessin un grup mixt, amb la qual cosa CiU es quedava en minoria. El plantejament era crear un govern unitari amb Fernàndez a l'alcaldia, però que, a la pràctica, quedaria en mans dels tres grups de l'oposició. Sembla que aquest intent va estar a punt de triomfar. Finalment, però, Secanell i Gené se'n van anar cap a casa, amb la qual cosa CiU continua ostentant la majoria i, per tant, governant en solitari, malgrat els insistents cops a la porta de l'oposició per entrar a remenar les cireres del govern.

Amb l'entrada dels dos nous regidors s'ha llençat prou aigua al foc per apagar les flames de la crisi, però tot fa pensar que encara hi queden brases que és molt possible que es revifin d'aquí a quatre dies en acostar-se les eleccions municipals. Desenganyem-nos, a Ca la Vila res no tornarà a ser com abans, almenys de moment.

Sembla l'hora, doncs, per tots aquells que durant temps han estat a l'aguait, esperant el moment oportú per sortir a la palestra de la política municipal. L'ombra de l'Huguet era molt allargada, tant a dins com a fora, i això frenava alguna aspiració. A partir d'ara, després de les dues greus crisis a l'Ajuntament, malgrat la restauració, hi ha esquerdes.

Atentament,

Bernat Jofre

Agramunt, setembre del 2001

GRUPO CONSIST SA
GRUCONSA
Carretera de Tàrrega, s/n
Apartado de Correos nº 25
25310 Agramunt
(Lleida) España
Teléfono 973 39 02 00*
Telefax 973 39 02 08*

SACS DE PAPER
PLÀSTICS
TRANSPORTS

Xocolata
Jolonch
AGRAMUNT

...I RECORDI,
SI VOL MOBLES, MOBLES,

MOBLES
ESCOLÀ

ESCOMOBLE, S.L.

Avgda. M. Jolonch, 28 i Carrer Firal, 15 - Telèfon 973 39 07 85
AGRAMUNT - URGELL

Ramon
Capitan

- *Pintura decorativa*
- *Parquet*
- *Revestiments parets de fusta*

C/. Clos, 11 • Tel. 973 39 11 61 • AGRAMUNT - Lleida

FUNERÀRIA i TANATORI
J. TORNÉ
Serveis per totes les companyies
Av. Catalunya, 12 AGRAMUNT Tel. 973 39 08 62
SERVEI PERMANENT

▮ Josep Bertran

JOSEP BERTRAN

Ple extraordinari en què van prendre possessió dels seus càrrecs els nous regidors.

Crisi Municipal

JOSEP BERTRAN

Els dos nous regidors: Ramon Bernaus i Vicent Solé.

Poques setmanes després de la crisi que va suposar la retirada de l'anterior alcalde, Josep Huguet, el nostre Ajuntament ha viscut una altra sacsejada política amb la dimissió de dos regidors, un d'ells tinent d'alcalde, de l'equip de govern, CiU. Xavier Secanell, tinent d'alcalde i responsable de l'àrea d'ensenyament, juntament amb Francesc Xavier Gené, regidor de festes, presentaven la dimissió, el dijous 7 de setembre. Aquesta dimissió s'oficialitzava l'endemà en el decurs d'un ple extraordinari convocat en tràmit d'urgència.

El dia 18 es va celebrar un altre ple extraordinari per donar pessessió dels seus càrrecs als dos substituts, Ramon Bernaus i Vicent Solé, números 8 i 11 de la candidatura de CiU. Van renunciar a ▶

◀ entrar com a regidors els números 9 i 10, Jaume Figuera i Daniel Lluch. D'aquesta manera es tancava una crisi municipal sense precedents a la nostra Vila.

Durant el ple va intervenir, en nom dels dos nous regidors, Ramon Bernaus, i dels grups de l'oposició, el socialista, Ernest Caufapé que, després de felicitar els nouvinguts, reiterà per enèssima vegada la necessitat d'un ampli govern de consens. En aquest sentit va dir que la remodelació del cartipàs que comporta els canvis, era una gran ocasió per fer-ho. Per la seva part l'alcalde, Josep M. Fernández, es va limitar a donar possessió del càrrec als nous regidors i desitjar-los molt bona sort.

Intervenció de Ramon Bernaus en nom dels dos nous regidors

Quan a la primavera de 1999 el senyor Josep Huguet em va convèncer de formar part de la candidatura de CiU a l'Ajuntament d'Agramunt, després d'un primer i lògic ensurt vaig acceptar i ja em vaig mentalitzar que seria amb totes les conseqüències.

De manera inconscient em vaig fer meva aquella afirmació que va fer famosa, a principis dels anys seixanta, el malaguanyat president Kennedy: *«No demanem al nostre poble què és el que pot fer per cadascun de nosaltres, sinó que ens preguntem què és el que nosaltres podem fer pel nostre poble»*. Amb aquesta idea de treball i col·laboració en tot allò que pogués, em vaig integrar a aquella llista municipal i, sincerament, crec que formàvem un grup molt cohesionat i il·lusionat en els projectes de futur.

De tota manera, això que acabo de dir no és cap mèrit personal, perquè tots els que esteu en aquesta taula i tots aquells altres que formaven part de les diverses candidatures us vàreu fer un plantejament semblant. I ara som aquí per fer la nostra modesta aportació a aquest projecte comú que es diu Agramunt, segons la voluntat democràtica de la seva població.

En un principi, la meva aportació a aquest equip de govern municipal havia de ser des d'un segon terme, fent tasques de col·laboració i assessorament sobretot en els temes que més coneixia com és ara cultura, educació i coses per l'estil. Així ha estat aquests dos anys.

Per circumstàncies de força major i altres que ara no vénen al cas, el grup de govern municipal ha sofert canvis importants en un període molt curt de temps que, vistos des de fora, han pogut donar una certa sensació de provisionalitat. Res més allunyat de la realitat! El grup de govern municipal que ara presideix el Sr. Josep M. Fernández, manté viva aquella il·lusió i aquells projectes de futur que ens van engrescar a formar part d'aquell equip. Ara ha arribat el moment d'integrar-me i d'integrar-nos a aquest equip de govern, i fent pinya com un sol home tirar endavant aquells projectes que ja es troben en marxa i, sempre que sigui possible, endegar-ne algun dels previstos al programa de la candidatura municipal que encara no s'hagin pogut iniciar.

Per això em poso, i ens posem, a disposició de l'equip de govern municipal i de tota la comunitat agramuntina, procurant fer les coses tan bé com puguem i sapiguem.

Moltes gràcies.

R. Bernaus i V. Solé

Ple de les dimissions

JOSEP BERTRAN

Ple extraordinari en què X. Secanell i F.X. Gené varen presentar la dimissió.

Durant el ple extraordinari que es va convocar per oficialitzar les dues dimissions, el regidor X. Secanell va votar en contra de la celebració d'aquest ple tan ràpid perquè, segons explicà, volia uns dies per conmunicar la seva decisió a les diverses entitats amb les quals ell havia tingut relació pel seu càrrec. PSC i Independents es van abstenir en aquesta votació. D'aquesta manera la sessió en va poder celebrar. Els dos regidors van prendre la paraula per explicar les raons de la seva decició. La intervenció de Secanell la transcrivim una mica més avall. La del Gené no ens ha estat facilitada, però va ser molt més curta. La base dels arguments era la mateixa, reiterant l'agraïment als membres del Consell Municipal de Festes.

L'alcalde, Josep Maria Fernández, tingué paraules d'elogi per la tasca duta a terme pels dos regidors als quals agraí "el seu treball constant i desinteressat". Dels dos grups de l'oposició, l'únic que va intervenir va ser el socialista per part del seu portaveu, Àngel Jubete. Publiquem un comunicat lliurat posteriorment signat per PSC i Independents. En finalitzar el ple, l'alcalde va abraçar efusivament els dos dimissionaris.

Parlament de Xavier Secanell

La dimissió que avui ratifico aquí és la culminació d'un seguit de desencontres amb l'actual equip de govern, uns desencontres que es produeixen ja en la mateixa concepció del que és la manera de governar en un municipi com el nostre.

Xavier Secanell.

La situació actual de falta de diàleg amb l'oposició, d'una contínua desconfiança cap a tot el que s'escapa del control de l'equip de govern, fa que la meva manera de ser, segur que amb molts defectes però franca i directa, dialogant amb tothom, també amb l'oposició, sigui vista com una llosa que condiciona l'ambient de treball i l'enrareix progressivament, i en lloc d'utilitzar-se com un pont cap a l'oposició, com una mostra de les noves maneres del nou alcalde, obertes, dialogants, etc. són interpretades com una traïció a l'equip de govern del qual fins ara he format part, i provoquen una reacció totalment contrària, de tancament i autosuficiència.

Fins i tot hem obert la possibilitat de formar un grup mixt que forcés un canvi en la manera de fer: un grup mixt disposat a treballar amb diàleg, serenitat i sense afanys de protagonismes inútils, un grup mixt que recolzés l'actual alcalde i mantingués l'actual equip de govern, però amb un nou aire.

Això no ha estat possible i ha provocat finalment la meva, la nostra renúncia als càrrecs, una renúncia que esperava fer arribar a totes aquelles persones amb les quals tenia relació: Directors dels Centres, presidents de les AMPES, etc... cosa que no he tingut ni temps de fer i em dol, ja que sembla que fins i tot ara i aquí molesta la meva presència: No crec que ens ho mereixem.

Tot i així no vull acabar sense demanar perdó a totes aquelles persones que, havent cregut en mi, no les he sabut compensar, i voldria recordar de forma especial la gent del bàsquet.

I a l'equip de govern que ara queda, li demano que aquestes dimissions serveixin d'alguna cosa i canviï una manera de fer que, indubtablement, ha d'acabar malament no només per nosaltres sinó per tot el poble d'Agramunt.

Document lliurat pels dos grups de l'oposició

Quan es presenta un esdeveniment en la vida municipal com el que ha succeït aquests dies, amb la renúncia de dos dels regidors del grup que governa i només fa quatre mesos del relleu de l'anterior alcalde, és perquè la magnitud de la crisi és enorme.

És evident que els fets els han de pesar com una llosa i estan cridats a tenir una gran repercussió en el futur de la gestió del municipi. Amb tota seguretat les conseqüències van més enllà que en el simple canvi d'uns companys per uns altres.

La renúncia de Xavier Secanell i de Francesc X. Gené s'emmarca en una trajectòria que manifesta unes connotacions que cal explicar bé.

Per què s'arriba a aquesta situació? Per què els dos regidors no han pogut acabar el període de mandat? Per què el nou alcalde no ha sabut conduir aquest moment crític?

Aquests interrogants tenen respostes. Els dos regidors no han seguit amb el grup de CiU perquè aquest ja no representa la societat agramuntina, només es representen ells sols. És trist però cert: no hi ha cap connexió entre la ciutadania i els que diuen governar.

En l'exposició de comiat que en Xavier Secanell dirigí al plenari s'entén clarament per què s'ha acabat d'aquesta manera. Si els mateixos que manen no compten amb el propi equip escollit és perquè els que queden han fet una involució cap a postures d'un menyspreu total a la voluntat popular.

S'ha deixat passar una altra oportunitat per muntar una estructura més moderna

JOSEP BERTRAN

L'oposició amb l'alcalde durant la lectura del manifest de la Diada. ▶

◀ i adaptada a les actuals necessitats de la localitat. La prova que aquest equip governant li falta un rumb a seguir, és el manteniment dels mateixos tics que els fan sospitosos de voler tenir tots els ressorts del poder concentrats d'una manera exclusiva i absoluta. Es creuen posseïts de la veritat. És la «seva veritat», no pas l'encert que objectivament haurien de tenir.

La culminació de la falta de sintonia amb el teixit social es va viure a finals de juny amb les propostes que se'ls presentaren en el plenari. Consistien en cedir les instal·lacions del pavelló perquè els caps de setmana poguessin jugar-s'hi partits de bàsquet d'un equip que militaria a la lliga EBA, amb el patrocini d'una firma comercial que aportaria una inversió per promocionar aquest esport i el nom d'AGRAMUNT. No ho van voler. És ben clar que el «nucli més dur» de l'equip de govern representa el model d'un esport que no vol tenir rivals i que es mira amb recel el bàsquet per no donar el braç a tòrcer. Com que, a més, coincideix que la promoció d'aquest conjunt de bàsquet anava plenament avalada per uns seriosos estudis de mercat comparatius de la difusió que l'equip proposat ha tingut en mitjans de comunicació intercomarcal, encara s'hi van posar més nerviosos i es tancaren en banda i no volgueren prendre's seriosament la notorietat que tindria la nostra localitat amb la posada de llarg d'una bona plantilla de bàsquet que finalment ha hagut d'anar-se'n a una altra població.

Ara, per culminar-ho tot, el tracte que han donat als dos regidors és una prova d'una colossal intransigència. És una llàstima que es perdin dues persones que han treballat amb la vista posada en Agramunt i sobretot amb l'honradesa que els ha caracteritzat en voler comptar obertament amb tots els membres del consistori. Els ponts de diàleg que sempre han tingut amb els dos grups de l'oposició ha estat un referent constat i una alenada d'aire fresc que amb la seva absència segur que s'esvairà.

Ho lamentem i estem segurs que la seva valenta renúncia, amb el cap ben alt, i amb les explicacions donades públicament dels motius del seu abandonament, han de servir perquè més tard o més d'hora es faci justícia a l'ideal comú: treballar per un Agramunt sense excloure ningú.

Onze de Setembre

JOSEP BERTRAN

El públic, dret, canta Els Segadors.

La Diada Nacional de Catalunya es va celebrar a Agramunt amb els mateixos actes en què ho fa des de fa anys. A les onze del matí va tenir lloc la tradicional ofrena floral davant l'estàtua de Rafael de Casanovas. L'assistència de públic va ser l'habitual. El que sí es detectà fou un increment en el nombre d'entitats que hi participen.

JOSEP BERTRAN

Josep M. Fernández i Anna Viladrich, efectuaren l'ofrena floral.

JOSEP BERTRAN

Ernest Caufapé, pels socialistes.

JOSEP BERTRAN

Ramon Muixí, pels independents.

Text del manifest que llegí l'alcalde

A les cinc de la matinada del dia 11 de setembre de 1714, uns 20.000 soldats d'en Felip V, rei d'Espanya, van iniciar l'atac final a la ciutat de Barcelona. A primera hora de la tarda i deixant un rastre de més de 4.000 víctimes, la ciutat de Barcelona va capitular.

La ciutat de Barcelona era el darrer reducte de Catalunya que quedava per conquerir. Uns anys abans, concretament el 9 de novembre de 1707, Lleida i poc després tota la plana del Segrià i els plans d'Urgell havien estat sotmesos al domini dels espanyols. Finalment, Catalunya havia estat vençuda i humiliada.

L'anomenada Guerra de Successió que havia enfrontat de nou Catalunya, aquesta vegada amb un ampli suport dels altres països de la corona d'Aragó, i la corona de Castella, va comportar, com a resultant de la nostra derrota bèl·lica, l'abolició de les constitucions i institucions catalanes i la fi de l'Estat Català.

El sotmetiment final de Catalunya arriba, però, amb el conegut Decret de Nova Planta de 1716 que abolí, definitivament, les nostres constitucions i imposà les lleis de Castella. El govern del Principat va quedar en mans d'un capità general, totes les institucions municipals de caràcter representatiu van ser abolides. En definitiva, el decret de Nova Planta va imposar un sistema de govern absolut i el nou règim borbònic es va caracteritzar per l'autoritarisme, la ineficàcia i la corrupció. Catalunya, finalment, estava vençuda.

Que Catalunya perdés el seu Estat i la seva sobirania no vol pas dir que la nació catalana hagués mort o deixat d'existir. Simplement vull deixar constància que, la seva vida i la seva història, que continuen, seran a partir d'ara la vida i la història d'una nació sense Estat.

Amigues, amics, l'onze de setembre de cada any, el poble català celebra la diada nacional del nostre país perquè fou, precisament, en aquesta data quan vam perdre les nostres llibertats nacionals. És per això que l'onze de setembre marca un abans i un després en la història de Catalunya.

No, nosaltres no celebrem pas una derrota, com alguns s'entesten a afirmar. Nosaltres commemorem l'11 de setembre per recordar uns fets històrics, una actitud de resistència i la voluntat de tot un poble de no donar-se per vençut. Però a través de la diada també homenatgem l'actitud de recuperació, de superació, d'afirmació, de no deixar-se doblegar per vents adversos per forts que siguin, de manteniment de la dignitat com a nació i de l'esperit de viure en llibertat.

Nosaltres celebrem que som fills i filles d'un país petit, molt petit, tan petit que, com diu en Lluís Llach: quan surt el sol ja s'amaga, o com diria Federico García Lorca: ens cabria en un raconet de la mà. I n'estem orgullosos de pertànyer a un poble que, com molts altres, ha hagut de patir tant.

Celebrem que tenim la nostra pròpia història, un idioma propi, la nostra literatura i cultura, costums i tradicions i sobretot celebrem la nostra voluntat i desig de continuar sent un poble que respecta i que mereix ser respectat.

No som tampoc, com semblen creure malèvolament alguns, fills i filles d'un país tancat i provincià. Catalunya és una nació amb tots els ets i uts, com qualsevol altra. No som ni millors ni pitjors que cap altre poble, simplement intentem aconseguir ser iguals. No volem tampoc cap privilegi ni cap situació de superioritat, només el nostre dret legítim a poder seguir exercint com a catalans en plena igualtat de drets i deures i de llibertat, com els altres pobles.

És cert: som un país molt xic que, com un vaixell, es mou enmig de ventades i mars remoguts. El vent no sempre és el ▶

◀ nostre millor aliat i, fins i tot, de tant en tant, ens esquinça les veles que hem d'anar recosint sense treva amb els millors dels nostre fils. I no podem defallir, no ens ho podem pas permetre, perquè el vent bufa sense descans, però, el vaixell ha de continuar navegant fins arribar a l'horitzó i aquest objectiu només ho poden aconseguir els habitants de la nau.

Certament, alguns navegants, cansats de tanta tempesta, poden arribar a pensar: –Potser hagués estat millor haver nascut en un altre vaixell, molt més gran per així poder navegar amb tranquil·litat i dominar tot el mar.

Sí, certament, néixer a Catalunya ens obliga a defensar un patrimoni que als nascuts, per exemple, a Madrid, a Roma o a Lisboa ja els hi és respectat. Nosaltres, com molts pobles sense estat, encara, de vegades, hem de defensar coses tan lògiques com la llengua dels nostres pares o la que parlen els nostres fills, sabent que el camí, lluny de ser planer, està ple de rocams que, contínuament, ens foraden les sabates i la paciència.

Catalunya és terra de barreja, d'acollida, de cognoms diversos, d'orígens dispersos que han enriquit un paisatge que no té

JOSEP BERTRAN

altra cosa que la seva gent. Però, nosaltres, els catalans i catalanes estimem aquest petit vaixell que va acollir el nostre primer plor i el despertar dels nostres fills. Estimem aquesta terra que un dia va donar la benvinguda als nostres avantpassats vinguts d'altres paisatges, potser, menys generosos.

L'onze de setembre és un dia important per a Catalunya, però, no menys que la resta de l'any. Durant la Diada Nacional de Catalunya és un dia festiu i alguns, després de lligar la senyera al balcó, aprofitaran per aconseguir que la pell rebi una mica més de bronzejat o per esguardar els darrers paisatges estiuencs de la muntanya, d'altres oferim flors als que van morir en la lluita i cantem "Els segadors" a una sola veu. Més o menys com les celebracions nacionals de tots els pobles i això forma part de la vida quotidiana. El que no hem d'oblidar és, que un país no es construeix amb una celebració festiva i tampoc amb un acte reivindicatiu. El dia a dia i la voluntat de la seva gent és la que farà que Catalunya segueixi endavant. Aconseguir que Catalunya sigui considerada un país com un altre, amb els seus defectes i virtuts, només depèn de nosaltres i el sentiment d'autoestima i el sentiment de país és una herència que vam rebre i que estem obligats a transmetre: Pel bé de les futures generacions i per fer justícia amb els que van lluitar i van donar la seva vida per la llibertat de Catalunya. Moltes gràcies i Visca Catalunya!

JOSEP BERTRAN

A les dotze del migdia es va celebrar una nova edició del concurs de sardanes amb la participació d'una desena de colles de diverses categories i al vespre una sessió de sardanes.

Classificació:

Categoria Aleví
1.- Arc de Sant Martí (Juneda) 36 p.

Categoria Infantil
1.- Dolç Infern del Grup Sardanista Montserrat (LLeida) 6 p.

Categoria Juvenil
1.- Pep Ventura (Juneda) 6 p.
2.- Espígol (Agramunt) 12 p.
3.- Blau Cel del Grup Sardanista Montserrat (Lleida) 18 p.

Categoria Gran
1.- Força Barres i Escacs (Balaguer) 7 p.
2.- Estol (Agramunt) 9 p.
4.- Ferma de Ponent (Bellpuig) 27 p.

Punts lliures
Categoria A:
1.- Estol (Agramunt) 3 p.
2.- Espígol (Agramunt) 6 p.
Categoria B:
1.- Arc de Sant Martí (Juneda) 3 p.

Revessa
La sardana revessa no va ser resolta per cap colla

Fora de concurs:
Alumnes del Pla Saltem i Ballem del CEIP Macià Companys d'Agramunt

JOSEP BERTRAN

Colla del «Saltem i Ballem» del Macià Companys.

JOSEP BERTRAN

Colla Estol.

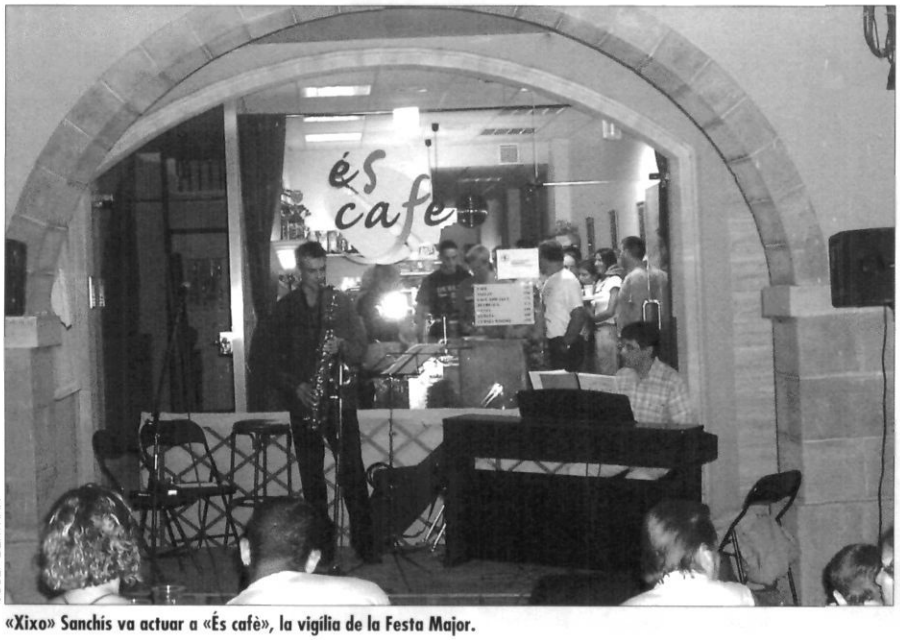
JOSEP BERTRAN

Colla Espígol.

JOSEP BERTRAN

Nombrosos vilatans, petits i grans, segueixen les tradicionals cucanyes a la plaça.

JOSEP BERTRAN

«Xixo» Sanchis va actuar a «És cafè», la vigília de la Festa Major.

Festa Major

Enguany la festa major es va celebar entre els dies 30 d'agost i 3 de setembre. Va fer molt bon temp i va ser molt participativa en la majoria dels actes organitzats per l'Ajuntament i diverses entitats.

Pregó de festes a càrrec de Marta Alós

JOSEP BERTRAN

Il·lustríssim Alcalde i membres de la corporació municipal, distingides autoritats, senyores i senyors:

Vull que les meves primeres paraules siguin d'agraïment per haver-me concedit el privilegi de ser la pregonera d'aquesta vila en la primera festa major de l'any 2001. Que quedi constància, doncs, del meu profund agraïment en haver dipositat aquesta confiança en la meva humil persona.

Certament cada vegada que m'enfilo pels carrers d'Agramunt tinc el mateix sentiment: tanco els ulls i m'imagino de ben menuda, agafada ben fort a la mà molsuda i gegantina del meu avi, caminant per les rambles de Barcelona mentre buscàvem amb cara de delit una paradeta plantada on es podia llegir, en un cartell ben gran: Torroners d'Agramunt.

Aquella flaire vinguda del cel gràcies a la barreja de l'avellana i la mel, feien que el meu avi recordés quan ell mateix anava de Santa Linya, el seu poble, fins a la vila d'Agramunt per comprar els torrons de Nadal per a tota la família. M'explicava que la seva mare li havia dit que aquells torrons els feien els àngels a la nit, després d'ajudar els agramuntins a fer la sega del blat. «I la xocolata a la pedra? Qui la fa la xocolata, avi! –li preguntava mentre amb absoluta gasiveria li anava clavant queixalades a les rajoles fosques. «La xocolata... mmm, doncs la xocolata –em contestava l'avi–, també la fan els àngels d'Agramunt, ...mmm, i la fan per endolcir la vida dels nens i les nenes». I jo en aquell moment m'imaginava que el poble d'Agramunt ben segur deuria ser com el conte dels germans Grim: aquella caseta de xocolata mig amagada al bell mig d'un bosc màgic, on el Hansel i la Gretel es menjaven la teulada de xocolata i les parets fetes amb torró, però, que en aquell poble d'Agramunt no hi vivia cap bruixa, només àngels del cel que feien quilos i més quilos de xocolata negra i de dolç torró.

Alguns anys més tard, vaig visitar per primera vegada Agramunt i vaig comprovar que el meu avi m'havia dit la veritat. Agramunt tenia un àngel que es deia Guillem Viladot que feia pardals amb els dits, i el poble era tan bonic que provocava l'enveja dels llims que voregen la ribera del Sió.

De la mà d'en Guillem vaig passejar per la Riella de la seva imaginació i ell, com el mag Merlí i jo bocabadant com el petit príncep Artur, ens anàvem endinsant en la màgia dels coberts i els carreronets que donen a la placeta de l'Onze de Setembre. «Guaita Marta –em va dir tot d'una davant l'escultura del torronaire–, aquest és un monument contra l'amargor inherent a l'existència humana. Els agramuntins som els responsables que el món sigui una mica feliç, pensa que hem ajudat a endolcir la vida». I llavors va deixar anar aquell somriure tan característic i va continuar caminant sota l'ombra dels coberts.

Us he de confessar, i ara que no em poden escoltar a Lleida, que els capitells de la portalada de Santa Maria de la vostra vila m'han impactat molt més que la que està considerada obra màxima de l'anomenada Escola de Lleida, i que no és altra que la porta dels Fillols de la Seu Vella de la capital del Segre. Tota la fauna de la mitologia, imaginativa fins a l'exageració, està representada en la fredor de la pedra: Sirenes que simbolitzen la temptació i la luxúria envoltades per lianes i tiges vegetals, que recorden el desordre de la selva humana i els perills del món salvatge es barregen amb dracs, elefants, cignes i leviatans monstruosos i grius, amb cap i ales d'ocell de presa, cos de lleó i cua de serp. Però l'ésser més peculiar de tota la fauna dels capitells potser sigui l'onocentaure, un animal mig home, mig ruc, del que algú amb una mica d'humor m'ha comentat que no cal anar a veure els capitells

▶

d'Agramunt per a trobar aquests personatges i que, si m'hi fixo una mica, podré comprovar com els carrers n'estan plens d'onocentaures.

Tot amb tot, els onocentaures, mig homes mig rucs, tenen el remei a l'abast, perquè al costat esquerre de la nau hi ha una capella oberta dedicada a la Mare de Déu dels Socors, responsable de molts prodigis i favors. Aquesta Verge Trobada és riallera i fa cara de bona persona, i sosté a la falda el Fillet, que té una expressió, i perdoneu, una mica murri.

Els agramuntins i agramuntines, que sou gent agraïda, no heu oblidat quan la Verge us va concedir les pluges de 1574 i 1653, quan la sequera ofegava els camps de blat. I diuen les cròniques que sempre li heu dedicat unes festes magnífiques. El mestre Serra i Boldú explica que durant la diada tenia lloc el popular ball de canuts i rams, diu així. «Es disposava una taula, a la sortida de missa, proveïda de canuts dels de fer mitja, dels de posar agulles, coixinets per clavar-hi agulles, cistelletes de sarga, mocadors de pita i lluentors. Aquests estris de costura eren subhastats entre els fadrins que pretenien treure a ballar alguna xicota, igual que es feia en d'altres llocs, en què se subhastava una toia. La dansa, típica de l'ocasió, tenia molt poques notes, les justes només per a que el ballador pogués obsequiar a la xicota i ella rumbegés en la mà el regal. La lletra deia més o menys així: Tot l'any me fas mala cara fins a la festa major, i ara me'n fas la rialla per l'amor al mocador.» Quants prometatges no deurien sortir d'aquell ball!

Però a Agramunt les Festes no han estat sempre un petit ball innocent i prou. Es veu que durant les festes de carnaval se n'havien fet de molt sonades. Era costum que durant aquestes festes es llencessin confits i caramels pels carrers i, es veu que des del balcó de l'Ajuntament, acostumaven a presenciar les festes de carnaval l'alcalde i la resta de la corporació municipal. Però, ben sovint, aquella posició elevada no era cap privilegi, perquè a mesura que avançava la diversió i la població s'anava escalfant, les autoritats esdevenien blanc dels grapats de confits i caramels que els engegaven els de baix, i fins i tot alguna taronja i confit fet de guix havia fet diana al cap de més d'un alcalde.

L'anecdotari explica que un any, el darrer dia de Carnaval i essent alcalde don Francesc Iglesias, dels més rics del poble, va haver-hi un final de festa de portada de diari.

El tal don Francesc era una persona freda, de parlar assossegat, educació exquisida i que duia sempre al damunt, igual estiu que hivern, una ombrel·la per a resguardar-se del sol. Amb els colzes recolzats a la barana del balcó de l'Ajuntament, es distreia, lluint en tot moment el seu somriure beatífic, mirant com tot el poble es divertia. De cop i volta, la jovenalla de la plaça es va fixar en ell, emprenent-la a trets de confit contra el bon home, al qual no se li va ocórrer res més que defensar-se amb l'ombrel·la oberta, a guisa de parapet. Aquest gest, en certa manera provocatiu, va excitar encara més la fúria dels combatents i ben aviat es va començar a veure volar algunes taronges, exhaurint-se ràpidament les existències de les paradetes a la plaça. L'alcalde es va resignar a fer de diana del desfogament del jovent, la seva ombrel·la va quedar desfeta, i el balcó de la casa de la vila atapeït de taronges desintegrades. Òndia!, d'això sí que se'n pot dir Festa popular!

L'amic Viladot, en el seu escrit «Els Fruits Tardorencs» deia que després de la Festa Major, el vidre de l'atmosfera s'entelava un punt. Era el mes de setembre –enguany gairebé– i era el senyal que s'encetava una estació nova. Les tardes ja eren curtes i les nits eren fresques. A més, una melangia s'entortolligava amb el caminar de la gent i, qui més qui menys, guaitava com si l'horitzó s'hagués plantat a un pam del nas. I és que resultava difícil oblidar, de cop, tot el brogit de l'estiu.

Avui, amics, amigues, és dia de festa, d'alegria, de germanor.

Avui el calendari ens marca la celebració. Un any més en el cicle de la nostra vida individual i col·lectiva que anirà marcant el ball des de la nostra infantesa fins a la nostra vellesa.

Les festes són una part important del nostre patrimoni comunitari, refermen la identitat local i, públicament, evidencia els seus símbols.

Quan no existia la televisió, quan la manca d'atractius de lleure limitava els espais de relació al cafè o al bar, al casal o a la parròquia, el diàleg, la relació social creava un lleure, unes festes més participatives, més a mida de la comunitat.

Les festes són per excel·lència el punt de comunió d'una comunitat.

Avui és Festa Major: l'oasi anual que el seny permet a la rauxa, la benaurada treva als problemes i a l'individualisme que ens regeix i el temps més adient per a oblidar el poc que ens separa i recordar el molt que ens uneix.

La Festa Major és temps de fer ballar gegants, el Rei i la Reina, d'enlairar els focs d'artifici i de fer saraus, d'engegar a rodar els maldecaps i de fer volar els bons esperits pels cels banyats de xocolata i mel de torrons. Temps pels pardals d'aquests núvols viladotians i temps perquè ballin els enamorats.

Avui, amigues i amics, és Festa Major. Agafeu doncs les taronges, caramels i confits i estrenem el balcó i la restaurada façana de la casa de la vila i desitgem plegats perquè la Mare de Déu dels Socors ens segueixi atorgant el seu somriure de bona minyona.

De tot cor, aquesta humil escriptora us desitja que passeu una molt bona Festa Major.

Moltes gràcies

JOSEP BERTRAN

La pintada de murals és una de les activitats per al jovent que es conserva des de fa anys.

JOSEP BERTRAN

També hi hagé la tradicional cantada d'havaneres el dijous a la nit, al Passeig.

JOSEP BERTRAN

Els balls van estar amenitzats per renombrades orquestres. A la foto, l'orquestra «Volcán».

El jovent va gaudir amb l'actuació de Ramoncín.

▶

JOSEP BERTRAN

Després de les havaneres, actuà «Sing Swing», per als amants del Jazz, Blues, Bossa Nova...

JOSEP BERTRAN

Els més goluts de la Vila van poder esmorzar amb coca i xocolata desfeta, el divendres al matí.

JOSEP BERTRAN

Enguany la presència de firetes fou més nombrosa de l'habitual.

JOSEP BERTRAN

Un dels actes esportius més participatiu és la cursa popular, tant d'agramuntins com de fora Vila.

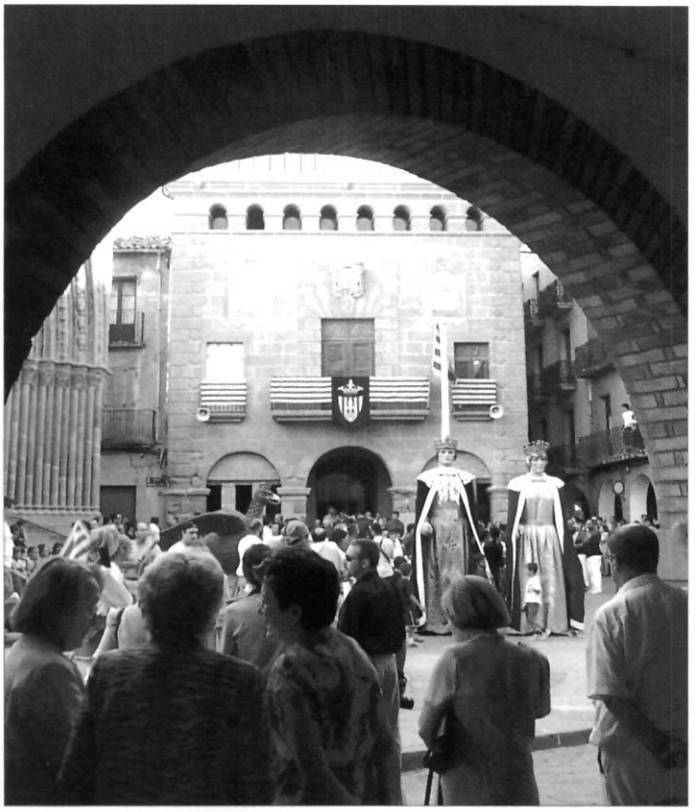

JOSEP BERTRAN

JOSEP BERTRAN

Aquí veiem, en plena actuació, el grup de bastoners agramuntí que aquest any feia la presentació.

JOSEP BERTRAN

«Los balls del poble» fou una cercavila popular pels carrers del casc antic, essent-ne la plaça de l'Església el punt de sortida i d'arribada.

JOSEP BERTRAN

L'anxaneta és agafat al balcó de l'ajuntament, després de la torre efectuada pels castellers.

JOSEP BERTRAN

La Banda del Sió, composta per músics agramuntins sorgits de l'Escola municipal, va fer un cafè concert a la plaça de l'Església.

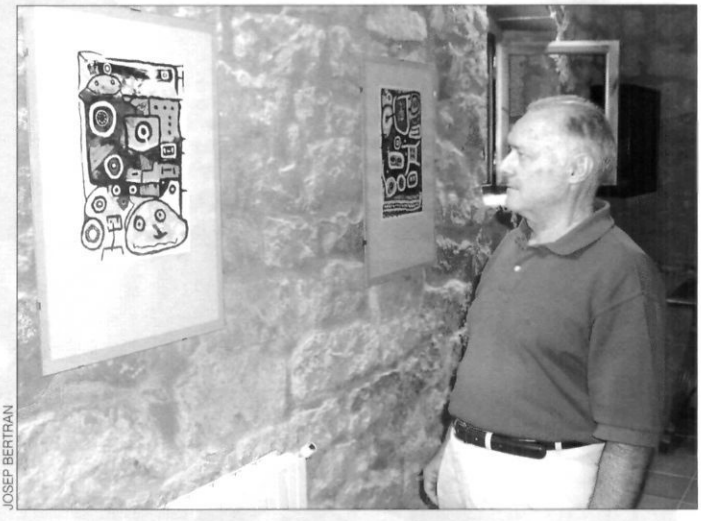
JOSEP BERTRAN

Presentació de l'exposició que Àngel Jové efectuà a l'Espai Guinovart.

JOSEP BERTRAN

A la Caixa del Penedès hi hagué una exposició de Felip Gómez.

JOSEP BERTRAN

Josep Farreny exposà la seva obra a la casa de la Coral.

JOSEP BERTRAN

El Foment va acollir una exposició de les entitats de la Vila. La participació fou nombrosa i va tenir una bona acceptació per part dels qui la visitaren.

JOSEP BERTRAN

A l'exposició del Foment també hi participà la nostra revista que, entre altres coses, hi exposà la col·lecció completa de SIÓ. Molta gent es parava a consultar-los, sobretot els més endarrerits.

JOSEP BERTRAN

Agustina Juan Fort és l'autora del mural que s'inaugurà a la capella del Sió, i que representa la llegenda de la Verge dels Socors.

Cortinatges

Sangrà

Cortinatges
Joguines
Objectes Infants
Llistes Naixement
Llistes Comunió
Bolsos
Sport
Camp i Platja
Canya i Jardí

Avgda. J. Mestres, 2 • 25310 Agramunt (Lleida)
Telf. 973 39 12 16

C/ Clos,1 - Tel. taller 973 39 25 89
Tel. part. 973 39 21 55
25310 **AGRAMUNT** (Lleida)

Rubèn
Automoció
Rubèn Pedrós Vallès

Estem a la seva disposició en:
Mecànica
Electricitat
Pneumàtics
Taller autoritzat Koni

Taller autoritzat ***PEUGEOT***
per Agramunt i comarca
PEUGEOT

ELECTRICITAT
F.MARCH
Francesc March Altarriba

C/.Asgous, 19
AGRAMUNT (Lleida)

Taller 973 39 08 18
Mòbil 619 73 70 20

- **Electricitat de vivenda i industrial**
- ***Bombes de calor i aires condicionats***
- **Acumuladors de calor**

A. Juan Fort
Creacions

L'encert d'un regal amb estil!!

Dissenys exclusius

DISSENY ARTÍSTIC DE MURALS interiors i exteriors
Assessorament i projectes per la decoració de:
-Vestíbuls, Salons, Entrades...
RECORDATORIS DE DISSENY per a celebracions:
-Comunions, Noces, Aniversaris.
OBRES EN DIMENSIONS ESPECIALS i per encàrrec:
olis, aquarel·les, aiguaforts, gravats...

Taller i comandes:
C/ Sió, 10 1r
(Tardes de 5 a 9h.)
Telèfon 973 39 21 57

Exposició:
C/ Sió, 2 - Agramunt

Marbres Vilalta

MARBRE i GRANIT

- ESCALES
- PAVIMENTS
- TAULELLS CUINA
- TAULELLS BANY
- REVESTIMENTS
- ART FUNERARI

Carrer Clos, 24 • Tel. 973 39 11 83 • AGRAMUNT

TENDALS
SANGRÀ

Tendals façana i camió
Tapisseria - Cortinatges
Matalassos
Persianes - Mosquiteres
Retolació adhesiva

Av. Marià Jolonch, 38 25310 AGRAMUNT (Lleida)
Tel. 973 39 06 37 Fax 973 39 21 92

La Societat d'Aigües Potables -VI-

▮ Lluís Pons i Serra

Continuem avui amb l'afer entre la Junta d'Aigües i la gent de cal Roget. Com que la justícia és lenta, al setembre d'aquell mateix any de 1924 encara no s'havia aclarit res i la Junta acorda tallar l'aigua al Vicens per falta de pagament del cànon establert. Segurament aquesta «sentència» no es va fer efectiva, perquè pocs dies més tard tots plegats es mostren més conciliadors i ara acorden nomenar un perit per cada part i retirar les demandes judicials, perquè el Vicens, al seu torn, també ho havia tirat al Jutjat. Aquest nomena com a perit el Josep Vilanova i la Junta el Salvador Noró. Cal pensar que tots dos eren persones assenyades i amb experiència.

Els perits treballaren de valent i l'endemà mateix, el dia 29 de setembre, dictaminaren que el perjudici havia estat la pèrdua de quatre quarteres de blat cada un dels tres anys transcorreguts, o sigui dotze quarteres de blat a trenta pessetes la quartera, en total 360 pessetes. Hi afegeixen quaranta pessetes per l'obertura d'una segla, tot plegat quatre-centes pessetes.

A les actes no donen més detalls, però és de suposar que el perjudici consistia en que dels terrenys trepitjats per efectuar la reparació de la canonada general, n'haurien pogut sortir quatre quarteres de blat cada any si s'haguessin pogut sembrar.

Però quatre-centes pessetes –vuitanta duros– era una quantitat important en aquella època i els de la Junta s'ho van rumiar bastant abans d'acceptar el dictamen pericial. A més, això de la segla no ho veien gens de clar (la veritat és que no explicaven el motiu d'haver-la feta).

Per acabar-ho d'arrodonir el perit que havia nomenat la Junta, el Salvador Noró, va dir després al President que a criteri seu això de la segla no hi havia d'entrar, que la indemnització només havia de ser per dos anys, que el blat aquell any no anava tan car... Tot plegat va fer que la Junta d'Aigües prengués l'acord d'abonar al Vicens com a indemnització la quantitat de dues-centes quaranta pessetes, import del blat que s'hauria arreplegat en aquell terreny durant dos anys, al preu de trenta pessetes la quartera.

ARXIU SIÓ

Pont de Ferro a principis del segle XX.

Com és natural el Vicens no es conformà amb aquesta determinació de la Junta i va parar fort amb les quatre-centes pessetes dictaminades pels perits en un principi. Ben mirat ja havia rebaixat un vint per cent la seva demanda inicial de l'any 1921 quan en reclamava cinc-centes. Ah! I ningú no parlava d'interessos! Com que no hi havia manera d'entendre's, el Vicens va tornar a tirar l'assumpte al Jutjat.

Tampoc no tenim cap notícia de com va acabar aquesta segona demanda judicial; però és de pensar que ho va fer com el rosari de l'aurora i ningú no va aclarir res. I l'afer de cal Roget no torna a sortir al llibre d'actes fins un any més tard.

Resulta que a primers d'octubre de l'any 1925 el Joan Vicens, en nom i poders del seu pare Josep, va posar una tanca a la finca per la qual passava la canonada general del servei d'aigües potables.

Que un propietari tanqui una finca no tindria res de particular si no fos que per aquesta finca hi passa un servei públic, en aquest cas la conducció d'aigua que proveeix la vila. I la importància també seria molt relativa si tot funcionés amb normalitat.

Però resulta que un dia la canonada s'espatlla i, com que hi ha la tanca, els operaris no poden entrar per efectuar la reparació. Criden el Joan Vicens i aquest, sense embuts, els diu que ja ho sap que la Junta té dret de pas, però que mentre no li paguin el que li deuen allí no hi entra ningú.

Allò, ara, ja s'ha convertit en un problema d'ordre públic, perquè no es pot prestar un servei al veïnat. La Junta acudeix a l'Alcalde i, a la vegada, acorden posar un interdicte per tal de fer-se valer el dret de pas.

No coneixem cap més detall, però és de creure que a les bones o a les males, la canonada es devia reparar, perquè la vila no podia quedar gaire temps sense el proveïment d'aigua potable. Com que el final encara és llunyà i hi ha moltes coses a explicar, ja continuarem un altre dia. ■

«Magdalena Peluquera»

▮ Josep Mª Almarcha Fa

Va néixer l'any 1907 a «Cal Ros del Frau». Fa 94 anys. És la més gran de tots els fills. L'any següent va néixer el seu germà: l'hereu. Als set anys va deixar l'escola, doncs vingueren dues germanes seguides fruit del segon matrimoni de la seva mare, que s'havia quedat vídua i va haver de fer de manyaguera.

Amb tot, ha tingut sempre una lletra molt bonica i un gran amor i habilitat per les «labors» que tant bé li van ensenyar.

Als setze anys va prendre una decisió molt difícil en aquells temps: anar a servir a Barcelona.

Va entrar al servei d'una bondadosa família benestant que li va permetre aprendre un ofici. Pensava en ser modista, però al final es va decidir per fer-se perruquera.

Dos anys més tard, ja estava preparada per obrir un establiment i guanyar-se la vida tota sola, i no ho va fer a Barcelona, on tenia totes les possibilitats del món, sinó que va decidir-se per tornar a Agramunt i provar sort.

Un joc de pintes, un de tisores, uns «ferros»*, i una maquineta de tallar cabells va ser tot l'equip «tècnic», junt amb un mirall molt bo que es va portar de Barcelona.

Era l'any 1925 i Agramunt va ésser la primera població de tota la comarca que tenia una Perruqueria de Senyores.

L'èxit va ser total, i com que no estava regulat cap horari laboral, la jove perruquera va treballar dos dies seguits per a poder atendre totes les amigues que volien posar-se al dia i a les quals no els podia dir que no. Pocs dies després, ja eren les noies de fora d'Agramunt que volien tallar-se el cabell i fer-se ondes.

Tallar i marcar suposava una hora i mitja de feina al preu de dues pessetes.

Treballava totes les hores del dia, dissabtes i diumenges, doncs sempre hi havia alguna clienta que no trobava millor manera de passar la tarda del diumenge que anar a la perruqueria.

ocupava tot el primer pis que actualment és propietat del Sr. Roca, al carrer Sió. Era molt gran i la perruqueria ocupava la gran sala que donava al carrer Sió, just on ara hi ha la tribuna, equipada ja amb tots els avenços tècnics de l'època.

Tot i això, en una cambra petita que hi havia al costat de la perruqueria, es

ARXIU SIÓ

Tant és així, que quan es va casar, a les tres del matí pentinava a la seva darrera amiga invitada, i a les quatre es casava per poder agafar el tren de les sis que anava a Barcelona, on va fer el seu viatge de noces.

Des d'aquell moment, el meu pare, que era barber, es va convertir en el primer perruquer de senyores, i així, una vegada més, Agramunt va ser la primera població, molt més enllà de la comarca, que va tenir un establiment de perruqueria de senyores on treballava un home.

Cap a l'any 1935, la perruqueria va muntar el primer Saló de Bellesa, on destacava un magnífic "silló" articulat, l'últim crit en massatges i que va ser l'admiració de tota la clientela.

Amb tot això, arribava la guerra, i a finals del mes de març de l'any 1938 es produeix el fet que l'Església i altres indrets es fan servir com a dipòsit de trànsit de la gasolina del front de l'Ebre.

Dins de la tensió en què vivia tota la població agramuntina junt amb la sensació que res de bo es treuria de tot aquell enrenou, la tarda d'un d'aquells dies, arribà del cafè el meu pare i, amb un to que jo mai no li havia vist, ens va

* Ferros: Una mena de tisores amb un braç cilíndric d'uns dotze centímetres de llarg i l'altre braç servint de cobertura al primer. S'escalfaven dins d'una capseta amb una resistència elèctrica (gran novetat!), que s'escalfava fins una temperatura determinada. El joc era de dues pinces. Mentre se'n feia servir una, l'altra s'escalfava.

«ordenar» que l'endemà, tan aviat com poguéssim i amb el carro dels meus padrins, ens n'anéssim a la cabana del Bosc del Siscar que els padrins hi tenien, obligant la meva mare a deixar la perruqueria i marxar uns dies fora per primera vegada a la seva vida. El seu argument era: «He vist una dona rossa molt ben pentinada als voltants de l'Església que no conec. Pot ser una espia».

Dos o tres dies més tard, de bon matí, varem sentir soroll d'avions, n'eren tres. Volaven baixos i van donar unes voltes sobre l'indret d'Agramunt, com deia el meu padrí. Tot d'una varen sentir una remor com d'explosions i tots els grans van dir, esglaiats: «Bombardegen Agramunt!». Era el 5 d'abril del 38.

Després d'unes poques hores aguantant la meva mare que volia anar al poble per saber si era cert el que ens pensàvem, va arribar la més gran de les meves tietes, desfeta, esgarrifada, i ens va confirmar que Agramunt havia estat bombardejat i que el pare estava bé i l'altra tieta també, ometent expressament que el meu pare va estar colgat, junt amb unes quinze persones més, al celler d'una casa del carrer Sabateria de Baix, on va caure una bomba i les runes de la casa van tancar la sortida del celler. A les escales s'hi va morir una pobra dona, crec que forastera, que no va tenir temps de traspassar la porta. Després de molt cridar, els va sentir un soldat i els van treure, amb cordes, pel forat que donava als coberts i per on s'abocava el gra al celler.

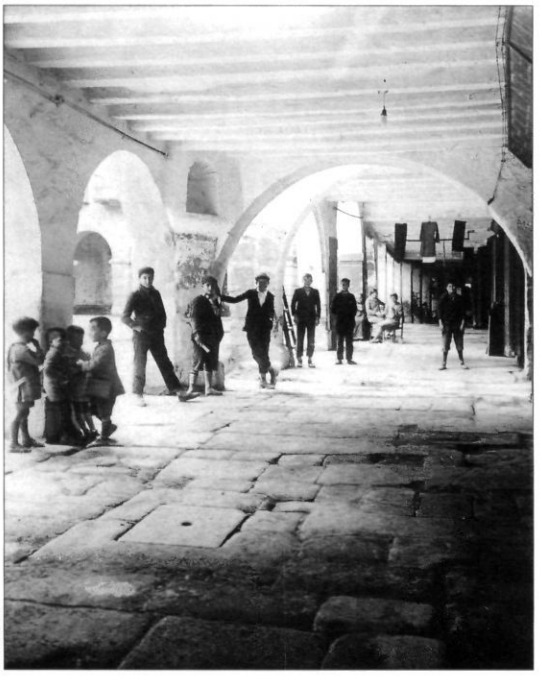
Tornàrem a Agramunt i, complint amb el propòsit que es va fer la meva mare de no moure's del poble passés el que passés, ens varem quedar. I en van passar de coses...!

Es van construir refugis i habilitar cellers. Recordo una nit corrent cap al refugi de la plaça i sentir-me premut molt fort, per la gent, a les barres de ferro de la porta d'entrada. Deien que era molt segur, però la meva mare va escollir per estar-nos-hi tot el dia, a Cal Mas Vell.

Primer ens vam instal·lar a les quadres, entrant a mà dreta, amb molt poques coses, doncs teníem la casa molt a prop.

Un matí, com era normal en ella, la meva mare se'n va anar al pis a vigilar que no hi entressin.

Jo estava a Cal Mas Vell jugant amb els altres nens. De sobte, sona la sirena de Ca l'Escolà. Ens amagàrem tots com ens havien ensenyat, posant-nos el palet entre les dents i, una vegada més es va produir un altre dels incomprensibles bombardejos a Agramunt. Van explotar unes quantes bombes i... el silenci. No ens havia passat res.

ARXIU SIÓ

Sortíem de nou als coberts a jugar i, de sobte, veig la meva mare que travessava el Mercadal, esglaiada i acompanyada per un soldat que l'aguantava perquè no caigués, abraçada a dos pans rodons.

Quan va arribar a prop meu em va abraçar molt fort i em digué: *«Ens hem quedat sense casa. Sense res. Només tenim aquests dos pans...!»*

Però varem sobreviure (no sé com s'ho feia però és cert que la solidaritat entre tots els que vivíem junts va ésser fonamental i exemplar). Per a més seguretat ens varem traslladar, junt amb totes les altres persones, al celler, que era molt més profund que no més segur, doncs s'hi baixava per una escala molt estreta situada a l'esquerra de l'escala principal de Cal Mas Vell.

Allí passàrem els dies fins que, en un altre bombardeig, va caure una bomba a Cal Mils. El xiulet de la bomba, l'explosió, el soroll de les parets que cauen, la pols que va entrar pel respirador, el silenci... no els oblidaré mai.

La guerra es va acabar i amb els estris que la meva mare va poder recobrar de les runes (el silló va ésser un d'ells!), i molta imaginació i comprensió per part de tothom, junt amb una fidelitat de les clientes a prova de bombes (mai més ben dit), la meva mare va ser també la primera perruquera que va començar a treballar després de la guerra.

Fidelitat... Era tan conscient i agraïa tant la fidelitat de les seves clientes que ara, més que mai, els va dedicat tot el temps de la seva vida.

Menjàvem, dormíem, vivíem... junt amb la perruqueria, i jo no vaig sentir mai que la meva mare s'acomiadés d'una clienta sense dir-li almenys tres vegades «adéu... Bepeta...», per exemple.

Arriba la jubilació (les primeres pagues li semblava impossible que les pogués rebre sense treballar) i es queda vídua. Jo visc a Barcelona i ella, fidel al seu propòsit, es queda a Agramunt, amb les seves veïnes que durant molts anys l'han ajudat i li han fet companyia i amb les que és, vivencialment, feliç.

Ara, per raó d'edat, viu a casa meva, però es marceix per tornar a viure a casa seva, al seu poble, al seu món.

Aquesta dona, petita, inquieta, llesta, fidel, bona i gran es diu Magdalena Fa Solans (la «Magdalena Peluquera», com a ella li agrada que li diguin), és la meva mare i, en vida i sense que ella ho sàpiga, li ofereixo aquest petit homenatge (amb l'ajut de «Sió»), com a professional i com a persona. ■

AGRAC

AGRICULTURAL ACCOUNTANCY & CONSULTING, S.L.

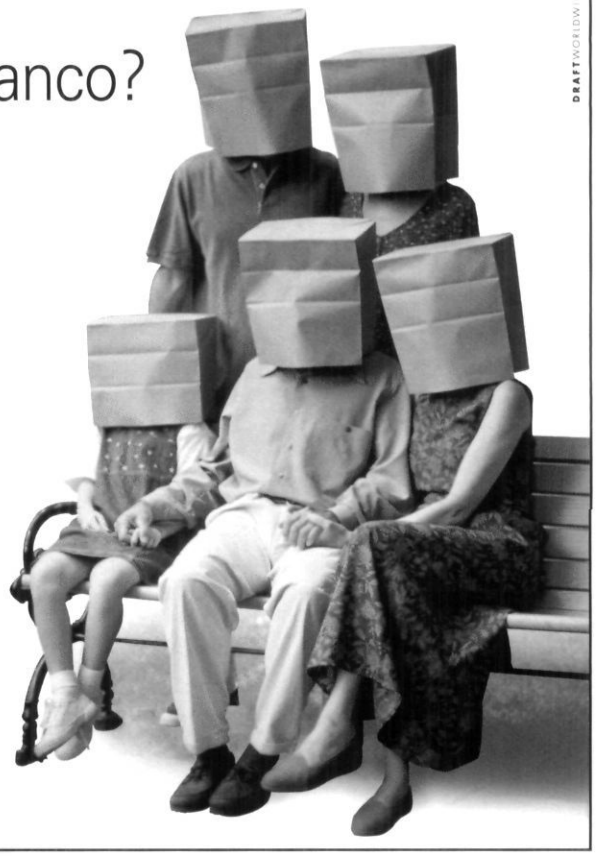
- **Assessoria internacional**
- **Serveis de comptabilitat, fiscal, laboral, jurídic i financer**
- **Especialitat en empreses agrícoles i ramaderes**
- **Agent financer del DEUTSCHE BANK**

Treballi amb DEUTSCHE BANK i li presentem les Declaracions d'I.V.A. i Renda gratuïtament!

EDIFICI AGRA
Carretera de Cervera, Km. 19
25310 **AGRAMUNT** (Lleida)
Tels. 973 39 12 01 - 973 39 08 79
Fax 973 39 12 11
E-mail: agrac@grupagra.com

¿Sabes cómo te ven en tu banco?

Tú puedes dejar de ser uno entre miles de clientes.
Y recibir la atención de tu asesor personal Deutsche Bank. Alguien que te conoce y sabe lo que necesitas.
Un especialista que se ocupará de todas tus operaciones financieras.
Siempre con el respaldo del grupo financiero líder en Europa.
Una forma de entender la banca. Otra manera de ver.

AGRAC, S.L. Agent Financer
Edifici AGRA. Ctra. de Cervera, km. 19
25310 Agramunt (Lleida). Tel. 973 39 12 01
E-mail: agrac@grupagra.com

Estés
Un líder en Europa
donde
estés

Deutsche Bank

Acolliment i integració

▮ Joan Puig

Sovint les coses no són blanques del tot ni tampoc totalment negres. Aquest fet prou el sabem, encara que els humans tendim a exagerar i solem decantar-nos a un extrem o altre, quan tenim al davant una qüestió opinable. Això fa que en més d'una ocasió copsem els assumptes esbiaixats, talment els miralls deformes d'unes atraccions de firetes. Aneu a saber si aquest és un tret més de la nostra pròpia naturalesa. Coneixedors com en som, però, més aviat la qüestió ens hauria de posar a l'aguait i fer-nos ser més cauts a l'hora de prendre partit.

Un exemple diuen que val més que mil paraules. Parlem, un cop més, de la immigració. Com entenem aquest fenomen que segueix anant en augment? Hi estem a favor o el veiem amb mals ulls? De ben segur que cadascú de nosaltres té una posició presa al respecte. I de ben segur, també, que si féssim un debat no tots defensaríem les mateixes posicions.

L'arribada cada dia de més gent de terres llunyanes amb el desig de millorar les seves condicions de vida és una realitat. Hi tenen tot el dret i ben fet que fan, si poden. Nosaltres, en el seu cas faríem el mateix. També és una realitat que aquestes persones moltes vegades es juguen els diners i la vida per tal d'aconseguir-ho. En aquest sentit, la valentia que demostren en exposar-se, ens ha de fer veure que el cobejat objectiu que persegueixen el tenen molt coll avall, ja que ningú no exposa vida i béns així com així. Tots sabem que aquests immigrants quan troben feina (no pas fàcilment) han d'acollir-se sovint a treballs que la gent del país no vol i que, en alguns casos, són mal remunerats i sense les assegurances de llei. A més a més, les dificultats que troben en els canvis de vida, sorgits del desconeixement de la llengua i d'una nova cultura, no fan més que accentuar l'angoixa sorgida per l'allunyament de la família i els amics.

La política econòmica dels estats rics ha de canviar considerablement per tal d'ajudar els més desvalguts i atendre'ls, si és possible, en els propis països.

Amb tot, però, hi ha una altra realitat que no es pot menystenir. Les possibilitats d'absorció dels països del nord no són pas il·limitades. Hi ha uns límits reals, físics, marcats sobretot per la pauta de l'espai i del temps. Si els fluxos migratoris tenen una cadència tolerable per part del país receptor, es pot assegurar que el fenomen encara ajuda a prosperar. Si la migració esdevé una allau incontrolada, de ben segur que tots plegats n'acabarem patint les conseqüències. Bona part dels immigrants que ens arriben, provenen d'unes terres amb una llengua i una cultura molt peculiars i diferents a la nostra, cosa que en dificulta la ràpida integració.

Per això no és d'estranyar, doncs, que el mateix President de la Generalitat digui que vol intervenir en la fixació dels contingents d'immigrants per tal que el fenomen migratori no sigui la causa de la desfiguració del propi territori. Creiem que realment hi ha d'haver una clara actuació política davant d'aquest flux migratori que, per una part, defensi tots els drets dels que vénen a treballar i a viure entre nosaltres; i que, per l'altra, defensi els drets dels que som aquí, de manera que es mantingui la llengua, la cultura i les tradicions mil·lenàries (malgrat que cada cop tendim a un món més globalitzat i despersonalitzat).

La política econòmica dels estats rics ha de canviar considerablement per tal d'ajudar els més desvalguts i atendre'ls, si és possible, en els propis països. Els polítics, que són els que cobren per mirar-se (i repartir-se) el pastís des de dalt, haurien d'estudiar-ho detalladament en comptes de barallar-se amb el veí per si permet les màfies i el pas de ciutadans vers l'altre estat. No es tracta de mantenir batalletes amb els de fronteres enllà, sinó d'encarar realment i amb claredat la difícil qüestió migratòria com un fet ineludible i en bona part necessari perquè les economies continuïn rutllant. Cal fixar unes quotes i uns controls d'immigració dignes per les dues parts amb unes normes que possibilitin acollir amb les mans obertes tots els nouvinguts i, a la vegada, preservar la identitat i el patrimoni cultural del país acollidor.

Hi ha estats que no solament han fixat uns contingents d'immigrants al cap de l'any, sinó que a més exigeixen als que hi van que, si volen continuar en el país acollidor, han de demostrar, passat un període, el coneixement de la llengua, la cultura i les lleis del nou país. Potser això que pot semblar estrany i gairebé reaccionari, caldrà que els nostres polítics ho tinguin en consideració si és que volem aconseguir que la integració dels que han optat per venir a viure a casa nostra no sigui un miratge, sinó una realitat possible i, amb el temps, efectiva. ■

Ma. Angels
PERRUQUERIA UNISEX
C/. Sió, 6 • Tel. 973 39 02 40 • AGRAMUNT

creus S/A
confeccions
Camises d'home
Polígon Industrial, s/n.
Telèfon / Fax 973 39 16 11 AGRAMUNT

NATURA DIETÈTICA
Montse Serra i Pijuan
ALIMENTACIÓ i COMPLEMENTS DIETÈTICS
HERBES MEDICINALS
C/. Teixidors, 1
Tel. 973 39 23 35 - Part. 973 39 08 65 AGRAMUNT

EDIFICI BCIN - POLÍGON "Les Guixeres" s/n.
08915 BADALONA - Tel. 93 464.80.27 - Fax 93 464.80.20
AGRAMUNT - Tel. 973 39.21.19
ALBERT PUIG SANTESMASES
XAVI PUENTE VILARDELL
A R Q U I T E C T E S

PELS
PÈLS
Telf. 973 39 24 71
Camí de les planes, s/n
25310 Agramunt
Lleida
PERRUQUERIA
imma guerrero

SERVEI
DE TAXI
JAUME BONET GUARDIA
(ESCAMPA)
C/. Sió, 15 - Tel. 973 39 00 45 - Tel. mòbil 609 35 73 80 AGRAMUNT

Roig
Mestres Torronaires des de l'any 1902
ELABORACIÓ ARTESANA
DE TORRONS, MASSAPANS
I XOCOLATA A LA PEDRA
D'ALTA QUALITAT
Botigues: Ctra. Cervera, s/n. Tel. 973 39 00 36
Avgda. M. Jolonch, 51 Fax 973 39 06 90
Obrador: Ctra. Cervera, s/n. AGRAMUNT - L'Urgell

els lectors escriuen

Respectar les opinions

▮ J. Ll. Marina

A l'autor de l'article «Pensem-hi», publicat en el programa de la Festa Major, se li nota una admiració desbordant envers «Lo Pardal» i «L'Espai Guinovart». Tant, que s'ha permès jutjar de cretins (estúpids i necis), ignorants, faltats de sensibilitat, rancorosos i poc materialistes els que opinen diferent d'ell en alguns dels treballs abans esmentats.

Miquel Àngel, Picasso, Dalí, Tàpies o Àngel Jové.

Futurista, abstracte o graffitis.

Música clàssica, rap, techno o màquina, etc...

És possible que a alguna d'aquestes expressions «artístiques» hagi dit que són collonades.

L'art és lliure, les opinions sense faltar la persona, també.

Tractar de cretí i ignorant els que no comparteixen les opinions d'un, és degradar l'art.

Que aquests dos centres d'art venen per Agramunt, sens dubte, i que ho hem de conservar, potenciar i, si es pot, augmentar, hi estem tots d'acord.

Referent a que a Agramunt tan sols tenim l'església per veure, no és real.

Tenim, per exemple, la capella del passeig, els porxos, les places (destacant la del Mercadal), el museu, el pont del riu Sió, el pont de ferro, el pilar d'Almenara, les masies, els castells dels voltants, les fires, les festes amb els nostres músics, les corals, els comerços i les indústries, els nostres productes típics, torrons i xocolata, la nostra història, i la gent amb la seva forma de ser i els seus costums.

Només cal posar-hi imaginació i també promocionar-ho.

Com ell, també dic, sentim-nos orgullosos del que tenim. ■

espurnes

Mites

▮ Teresa

«La mitologia és la història fabulosa sobre els déus o semidéus de l'antiguitat pagana o també el conjunt de mites creats al voltant d'un fenomen social», «L'Arrousse».

Ara, els mites són com a més casolans, prefabricats per uns mitjans de comunicació que només busquen audiència i fomentats pels que es deixen ensarronar per quatre històries inventades.

Sembla que tot és vàlid per aconseguir popularitat i renom. Ja no hi ha vida privada ni secrets inconfessables.

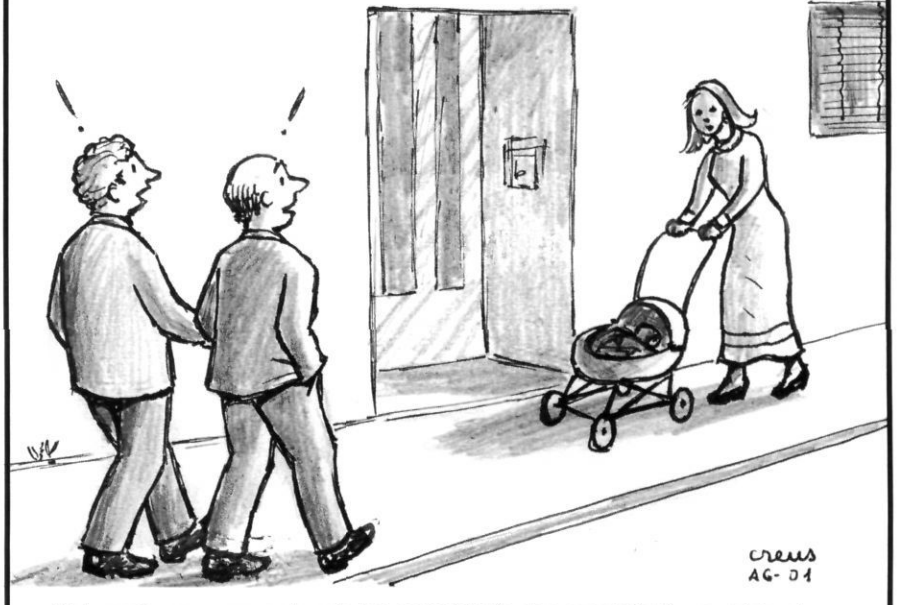
Els mites moderns es despullen físicament i moralment sense cap mena de pudor i venen les seves anatomies nues o terriblement insinuants al millor postor.

Normalment són mites efímers i temporals, fruit d'una circumstància determinada i destinats a l'oblit més absolut passada la novetat, però mentre tant, les seves imatges i les seves històries ens colpegen amb insistència vulguis o no vulguis.

No obstant, hem d'admetre que el fenomen mite es produeix en qualsevol nivell, encara que sigui amb una altra interpretació. Cada nucli social té el seu mite fabricat per l'opinió pública i que destaca per la seva particularitat. Alguns perduren dins la ment del poble i a voltes fan història, altres, menys afortunats, desapareixen sense deixar cap record.

Són mites amb peus de fang que s'esmicolen al primer ruixat. ■

▶ l'acudit d'en creus

– Tal com ho veus, aquesta noia tan **paradeta** ja s'ha casat i ja té una criatura!
– El pitjor és que les que **paren** massa al començament, després no poden **parar** mai!

EXCAVACIONS
TRANSPORTS

Avgda. M. Jolonch, 46
Tels. 973 39 07 35 - 973 39 21 04
AGRAMUNT

Mobles de Cuina

GRAU

ESTEM AL SEU SERVEI AMB UNA ÀMPLIA GAMMA DE MOBLES DE GRAN QUALITAT I TOTS ELS COMPLEMENTS NECESSARIS PER A LA CUINA: AIXETES, MARBRES, ELECTRODOMÈSTICS, TAULES, CADIRES...

VINGUI I VISITI LA NOSTRA EXPOSICIÓ, LI FAREM EL PRESSUPOST DE LA SEVA CUINA A LA SEVA MIDA, SENSE CAP COMPROMÍS.

C/. Estudis Nous, 2 - Tel. i Fax 973 39 11 77
AGRAMUNT

MONTSERRAT FARRÉ SERÉS
LLUÍS DOMÈNECH AMADÓ

ARQUITECTES

C/. Sió, 10, 2n pis **AGRAMUNT** Tel./Fax 973 39 21 25

PACITTI CARALPS S.C.P.

DECORACIÓ

- PINTURA INDUSTRIAL I DECORATIVA
- ESPECIALITATS ESTUCS ITALIANS

Ctra. les Puelles, 9 Tel. 973 390 091
C/. Institut, 30 Tel. 973 392 440
25310 **AGRAMUNT**

KIPPS

AGRAMUNT **Tel 973 39 01 42**

Banquets de Noces

Restaurant
Discoteca
Terrassa
Saló de Ball

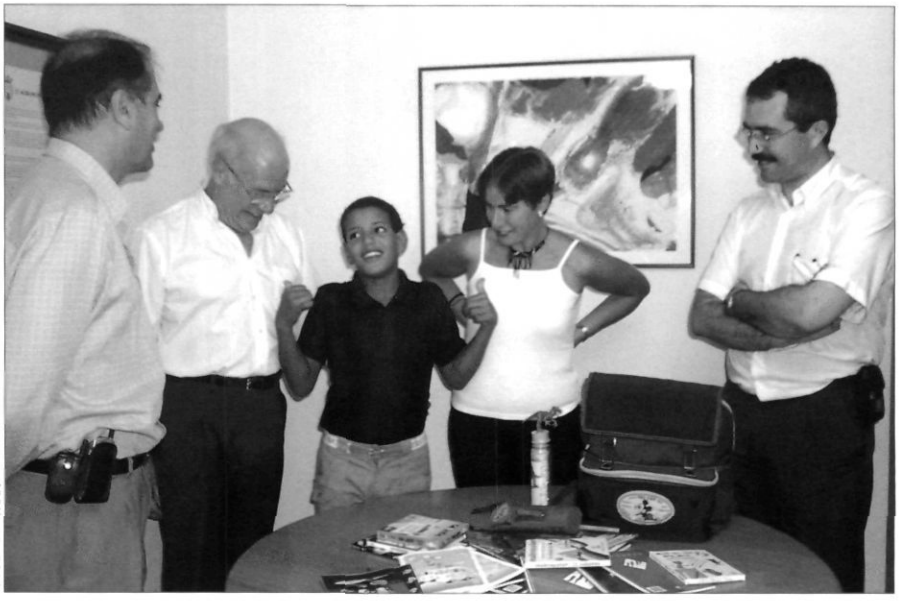
Estada del nen saharauí

▮ Família Torres - Pujol

Voldríem agrair tota la col·laboració que hem rebut per part de tothom, i en especial de l'Ajuntament, la Unió de Botiguers, Càritas, Caixa Penedès, i d'aquelles persones i comerços que d'una manera molt desinteressada ens han ajudat a aconseguir que l'estada entre nosaltres del nen saharauí Taleb Ahmed hagi estat tot un èxit; així com també el record que s'emportarà a casa seva.

Hem pogut parlar amb la seva mare a través d'un intèrpret, i dóna les gràcies a tot el poble d'Agramunt, i en especial a nosaltres. A més de demanar-nos si ens és possible anar a fer-los una visita aprofitant l'embarcament d'ajuda humanitària que es portarà a terme el proper mes de desembre. La nostra resposta a les seves peticions és que farem tot el que estigui a la nostra mà per anar-hi; poder parlar amb el Front Polisari i poder tornar a tenir el nen el proper estiu, malgrat que en alguna ocasió hem estat víctimes de la intolerància i la discriminació d'algunes persones.

Encoratgem de tot cor a altres famílies que segueixin el nostre exemple, i que això no hagi estat una flor d'estiu i que l'any proper, amb l'ajut de l'Ajuntament, com va dir el senyor Alcalde en l'acte de comiat del nen, puguem, entre tots, portar una mica de felicitat a un poble que està a l'exili, i a uns nens sense cap mena de recursos ni propis ni naturals. A poc a poc hem d'anar obrint els ulls i pensar que hi ha moltes persones que viuen al mig d'un desert enmig de res.

JOSEP BERTRAN

El sentiment que va demostrar el Taleb envers la nostra població el dia de la seva marxa va ser molt emocionant, i la nostra obligació és acomplir el seu últim desig, dir-vos «A reveure Agramunt, no adéu, i moltes gràcies».

Un cop més, nosaltres també us donem les gràcies. ■

SASTRERIA CONFECCIONS FIBAL

Com sempre, els ofereix l'última novetat amb la màxima qualitat.

Plaça del Pou, 14 AGRAMUNT Tel. 973 39 07 36

L'Espiga llibreria papereria

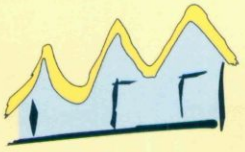

Plaça del Pou, 2
AGRAMUNT

Tel. i Fax 973 39 04 25
Tel. part. 973 39 24 72

Teniu el que ens fa falta?

BUSQUEM

CASA per comprar a Agramunt de segona mà que no precisi molta reforma.	**FINCA RÚSTICA** de mínim 100 ha per a vedat de caça.	**PARCEL·LA** de 300 m². Zona Firal o Raval de Puigverd.	**FINCA RÚSTICA** a les rodalies de Puigverd d'Agramunt.	**GRANGES** de porcs a 30 km a la rodona	**FINCA RÚSTICA** de secà a Agramunt.
GRANJA de vedells. No importa zona.	**PIS** de 5 habitacions, cèntric, amb calefacció i de no molta alçada.	**FINCA RÚSTICA** per la zona de Tàrrega per fer-hi un petit refugi.	**CASA** de poble amb terreny.	**FINCA RÚSTICA** de reg, de 50 a 100 ha, a prop de Balaguer.	**PIS** seminou a Agramunt, de planta baixa.
CASA o masia apartada amb terreny.	**CASA** de poble reformada a prop d'Agramunt.	**CASA** de poble per llogar, tipus masia, però no apartada i a prop de carretera.	**TERRENY** edificable a Agramunt, de PB+3.	**PARCEL·LA** edificable a Butsènit de Montgai.	**CASETA** reformada o per reformar a Ossó de Sió.

FINQUES AGRAMUNT

C. Àngel Guimerà, 26, baixos 25310 Agramunt Tel. 973 392 122 · 973 391 734 Fax 973 392 122
E-mail: finquesagramunt@terra.es http://www.finquesagramunt.com

CONFIÏ EN NOSALTRES. SOM PROFESSIONALS AMB EXPERIÈNCIA

SERVEI FINQUES

C/ Àngel Guimerà, 10 - 25310 AGRAMUNT - Telf. 973 39 23 24

VENDA DE CASES

CASETES "LES MORERES"

Última Oportunitat

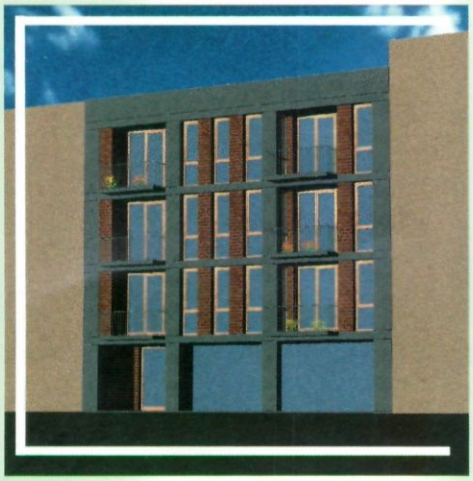

DISSENY, LLUMINOSITAT I AMPLITUD

VENDA DE PISOS

EDIFICI BESORA (Avda. Agustí Ros)

* Nou concepte de construcció.
* Amplis pisos de 3 i 4 habitacions.
* Acabats de disseny.
* Situació immillorable, molt cèntrica.
* La millor qualitat al millor preu.
* La seva llar a la seva mida.

Construïm per oferir qualitat.

VULCANIZADOS BARZ

Ctra. de Tàrrega, s/n.
Tel. 973 39 07 34
25310 **AGRAMUNT**

Cuidem de la teva seguretat al millor preu.
El nostre canvi de pneumàtics inclou canvi de vàlvules, muntatge i equilibrat amb preu tancat.

Portar sempre pneumàtics en bon estat és la millor prevenció contra imprevistos, i ser previngut no costa tant.

Al nostre taller cuidem de la teva seguretat al millor preu, perquè, en canviar els teus pneumàtics, no només t'oferim els que s'ajusten al teu cotxe i al teu pressupost, a més, et garantim una instal·lació professional completa sense cost addicional.

El nostre canvi de pneumàtics inclou canvi de vàlvules, muntatge i equilibrat amb preu tancat.

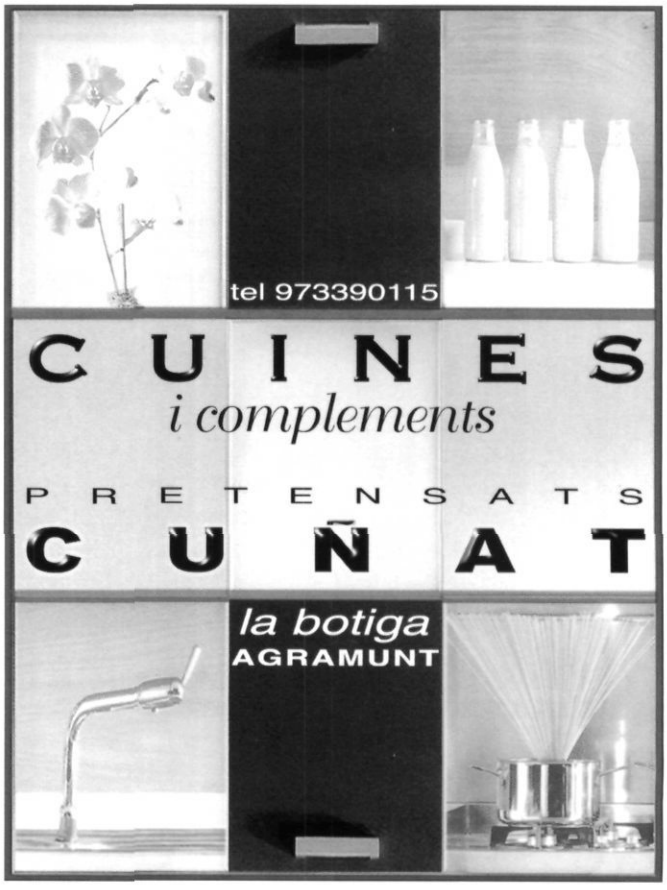
Fes comptes i veuràs que mantenir a ratlla la teva seguretat no costa tant.

El nostre taller t'ofereix a més:

RECOMANEM MICHELIN

Miveia Corrales
Estudi Fotogràfic

Av. Catalunya, 1Bx.
25310 AGRAMUNT (Lleida)
Tel. i Fax 973 392 747

llenceria
corseteria
L'entrada
Assumpció Marsol

Carrer Sant Joan • Tel. 973 39 08 34 • AGRAMUNT

Actes de protesta

A. Ponsa

Els actes de protesta cada cop són més freqüents. Estan a l'ordre del dia a tot arreu i en tots els àmbits socials. Tothom es queixa a la més mínima, encara que no sempre amb motius suficients per a fer-ho. Tant se val. A efectes col·lectius, les accions de protesta, justificades o no, serveixen, sobretot, per posar al descobert una de les pitjors carències d'aquesta societat *tan moderna*: poder entendre que tots ens hem de moure dins unes normes de convivència establertes sense traspassar-ne els límits. L'excés de queixes i enfrontaments que s'originen mostra de manera prou clara fins a quin punt estem atrapats per aquesta mena de degeneració comuna. Això vol dir que entre les reivindicacions hi ha la corresponent part culpable. Si no ho és la demandada, ho serà, sense pal·liatius, la demandant. Tan sols és qüestió de qui està en possessió de la veritat.

Els enfrontaments es produeixen pels motius més variats i, sovint, més imprevisibles. Els de la plaça del Sol de Barcelona, amb motiu de la Festa Major de Gràcia, són una mostra evident d'allò que no hauria de passar mai, menys encara en dies en què allò que es proposa la gent és passar-s'ho bé, aprofitant el gran ventall d'ofertes festívoles que d'altres ofereixen, gratuïtament o no, però no sense haver-hi esmerçat moltes hores de feina i maldecaps.

Tinc a les mans el diari que serveix la notícia, i és vergonyós que dins els diversos actes i celebracions de la Festa Major s'hi puguin embolicar fets de tan mal gust com aquells.

Que en un barri en plena eufòria festiva hi hagi qui es dedica a trencar vidres de cotxes i aparadors, aixafar cabines telefòniques i moltes altres destrosses, vol dir, més o menys, que els incontrolats malden per on menys s'esperen, i que el grup que es va enfrontar violentament a la guàrdia urbana, són criatures perdudes sobre les quals la societat hi té una difícil tasca a fer.

Esperem i desitgem que els brots de la malaltia que de tant en tant fan acte de presència, també, en pobles i poblets, no vagin a més.

Una infecció massiva d'aquest tipus seria fatal.

Més encara no havent-se trobat cap tractament eficaç. ■

Què significa?

Josep Guinovart

La instal·lació que Àngel Jové ens presenta, és una petita mostra de la seva sensibilitat i que amb molts pocs elements, amb tota la seva simplicitat crea un gran ambient poètic és una obra oberta amb múltiples lectures.

Una de les preocupacions que des de sempre hem tingut ha estat crear un acostament a l'espectador, un ajut per a la sensibilització a partir de donar certes pistes. És evident que l'obra sempre parla per sí mateixa, però per circumstàncies un cert didactisme és necessari. Moltes vegades, erròniament, ens agafem a l'anècdota i ens oblidem de la funció global de les coses. Som al segle XXI i una de tantes preguntes és igual a la del segle XX: –«Què significa?» no existeix resposta, l'única possibilitat és la sensibilitat, la mirada i l'interès per tot el que ens envolta. Aquesta obra inèdita que ens presenta Àngel Jové l'hem de mirar com els nens miren les coses, no a la mirada adulta, resultat de l'assassinat del nen que tots portem dins. Intentem aproximar-nos a fer una possible lectura oberta com fem amb la música, deixem-nos anar a la seva frescor, al seu joc creador i lúdic, a les seves lletres que diuen i es bellugen, una pedra maca, eterna com una esfíngie, els sexes efímers com papallones, a la música de llocs i un grafisme de fil ferro que com un llaç ferma aquesta capsa poètica.

RICARD BERTRAN

En aquests moments, en la nostra societat, l'escàndol i la provocació a la condició humana són esdeveniments quotidians. Medi ambient, abocadors, el vaixell a la deriva amb 400 persones que «ni Déu les vol», corrupció, fam, etc, etc, etc

Ponència que Lluís Pons va presentar a Agramunt, el dimecres 8 d'agost, dins del 2n Curset d'Estiu d'Arquitectura Popular.

Les cases de pagès

Lluís Pons i Serra

En parlar de les cases de pagès ens referirem a les cases de pagès de l'antigor, quan l'empresa familiar agrària, en la majoria dels casos, no era res més que un mitjà de subsistència de la família i per això es procurava conrear i arreplegar una mica de tot: cereals panificables i de pinso, vi i oli pel propi consum, hortalisses i fruites diverses; sense oblidar el corral, els estadants del qual consumien els subproductes de l'explotació agrària. Aleshores, sí, el pagès quan construïa una casa procurava que en ella o en el seu entorn més proper, hi pogués situar tots els elements que com a tal pagès necessitava.

Avui les coses han canviat molt i el més remarcable és que les empreses petites han desaparegut en la seva totalitat, per la senzilla raó que no són rendibles. Avui el pagès que vol viure del conreu de la terra ha de remenar moltes hectàrees i els equipaments necessaris són tan voluminosos: tractors, remolcs, estris diversos, espais per encabir la collita, etc., que només es poden permetre el luxe de tenir-ho tot prop de casa, els habitatges construïts als afores de les poblacions que disposen de molt espai, uns habitatges que a la pràctica són com masies, però prop de les localitats.

Avui, en el centre dels nuclis habitats, tant a les viles com als pobles petits, podem dir que de cases de pagès no n'hi ha, només hi ha cases, o pisos, habitats per pagesos, que igualment hi podria residir una altra família que no tingués res a veure amb la terra. I els equipaments per a la seva explotació agrícola els té en un altre indret.

Parlarem, doncs, dels habitatges de l'antigor que es podien considerar casa de pagès, una casa que reunia entre les seves parets els elements que necessitava el pagès per a la seva feina; almenys els més indispensables. Remarquem també que ens referirem a cases, a construccions que des del carrer fins a la teulada eren habitades per una sola família.

Els elements imprescindibles perquè una casa es pogués considerar "casa de pagès" eren l'estable, el celler, un indret per posar gra i el corral. És evident que cadascú parla del que coneix i com que ací som a Agramunt us diré que a la nostra vila tenim exemples típics de cases de pagès: al raval de Puigverd trobem les cases de pagesos humils i al Mercadal de pagesos, o més ben dit de propietaris de terres, benestants, tot i que a les cases del Mercadal els falta el corral.

Traspassada la porta del carrer trobem l'entrada, com més espaiosa millor, que era com un magatzem on, si no d'una manera fixa almenys transitòriament, s'hi podien deixar sacs, eines, guarniments; i en el cas del Mercadal una tartaneta que feia els efectes dels cotxes actuals. Des de l'entrada s'accedia, mitjançant unes escales, a les altres plantes de l'edifici: als pisos superiors o a uns baixos situats en un nivell inferior al carrer.

Als baixos hi havia l'estable i allí mateix, o ben a prop, la pallera. També calia que hi hagués alguns barrots clavats a la paret per penjar guarniments, eines, etc.

A l'indret més reclòs i profund hi havia el celler, a l'interior del qual trobaríem bótes o carretells per posar vi i alguna tenalla per posar oli. Tots aquests líquids, evidentment, de la pròpia collita.

Els elements imprescindibles perquè una casa es pogués considerar "casa de pagès" eren l'estable, el celler, un indret per posar gra i el corral.

En les plantes destinades a les persones hi trobaríem la cuina, amb el foc a terra, l'aigüera, els fogons, la cendrera, una tenalla per encabir aigua i sobre l'aigüera càntirs, també per posar aigua. Seria llarg i dificultós enumerar tots els altres estris d'una cuina ben equipada: cremalls, aumolls, tres peus, olles, etc., etc. de vegades, la cuina i la sala o menjador constituïen una sola dependència. Ben a prop també hi havia el rebost.

Si no en el mateix nivell de la cuina i menjador, en un altre de superior hi hauria els dormitoris, i d'aquests dormitoris com a mínim un seria gran, de matrimoni, amb l'alcova. Tampoc no hi podia faltar una estança destinada a pastador, amb la pastera d'amassar i tots els altres estris necessaris per passar la farina (pel sedàs), pasteretes petites, un taulell per preparar els pans, etc.

També en algun indret de la casa hi hauria una dependència destinada per ▶

guardar el gra de la collita, de vegades amb graners separats per un envà, per tal de conservar separadament els diferents cereals arreplegats.

Era ben interessant poder disposar de golfes, que no servien solament per encabir mals endreços, sinó que també anaven bé per assecar i conservar els productes que necessitaven aire i ventilació, com per exemple alguns productes de la matança del porc, fruites com raïms per penjar, figues que s'assecaven en un canyís, i altres que ara no em vénen a la memòria. La golfa era també un complement del rebost per guardar patates, cebes, alls, tomates de penjar, etc.

L'ideal era poder tenir el corral al costat de casa, millor que millor si era a la banda de migdia, perquè permetia bastir un solà o eixida, per exemple sobre les corralines. Antigament els solàs més senzills eren constituïts per uns feixos de llenya o arbusts ben arronsats damunt unes bigues i terra ben premuda a sobre.

ARXIU SIÓ

Masia Siscar, avui abandonada, centre de les àmplies instal-lacions que comprenien l'era i la pallissa.

...fins al nivell del primer pis les parets eren de dues cares, de vegades de més de mig metre d'amplada.

Com que poc o molt la majoria dels pagesos tenien vinya, era el màxim de la comoditat poder disposar d'un cup davant de casa, al carrer, amb el caneller que s'obria directament al celler.

No cal dir que no tots els pagesos podien disposar de tots els avantatges esmentats darrerament. Si no tenien golfes s'aprofitava algun altre indret de la casa per realitzar la seva funció, com per exemple l'entrada. Si no hi havia cup es posava la verema en el cup d'un altre pagès, i si la collita d'aquest fruit era petita sempre hi havia el recurs de fer vi verge, o sigui premsar els raïms i fer bullir el most tot sol, sense les barrusques, en una bóta o carretell. Però aquesta manera de fer vi era bastant dificultosa i no s'utilitzava gaire.

El que no es podia passar per alt era el corral i si no era prop de casa, de propietat o llogat, se'n feia servir un dels situats als afores.

A les cases que hem esmentat del Mercadal, no tenien corral a tocar de la casa, però moltes disposaven de cup als coberts de davant de la casa i un entresol que feia de rebost i botiga per posar gra.

Com que aquest curset és d'Arquitectura Popular, també hem de parlar de parets. Cap a l'Urgell que no trobaven gaire pedra, imperava molt la tàpia; però com que ací a les nostres contrades, de pedra n'hi havia prou, les parets eren de pedra. No es pot generalitzar, però com a norma general podem dir que fins al nivell del primer pis les parets eren de dues cares, de vegades de més de mig metre d'amplada. Però des de la primera planta en amunt tot depenia del lloc on era l'edifici i de les possibilitats econòmiques del qui el feia construir. Sabem més d'un indret on pujaven només amb paret d'una sola cara, que ací en diem *paredera*. Bé, en lloc de dir *diem*, hauríem de dir *deien*, perquè aquest tipus de construcció fa dies que ha passat a la història.

Pel que fa a la tàpia n'havíem vist en algunes cabanes a l'horta, on la pedra era lluny. I també acostumaven a ser de tàpia les parets dels corrals i les dels horts tancats prop de la vila. No cal dir que parlo d'ací a Agramunt. Els materials habituals eren la calç, el guix i l'arena.

En temps antics, les bigues, òbviament, eren de fusta i la teulada amb llates i teules. Els trebols amb revoltons de guix entre biga i biga, i per donar-los més consistència posaven teulissos entremig del guix. Al damunt els aplanaven amb guix. I si algun indret estava enrajolat era amb rajola vermella.

Els envans de maons massissos, i havia d'anar molt malament, vull dir que havien de ser molt pobres els propietaris, que les parets per la banda de dins i els envans no estiguessin enguixats. Els pintors de parets no tenien gaire feina, perquè només es blanquejava amb calç; i si no ho feien els mateixos interessats, ho feien els mateixos paletes.

Penso que amb aquestes quatre explicacions ens haurem pogut formar una idea dels habitatges on van passar la vida els nostres avantpassats els quals, igual que nosaltres, tenien penes i treballs, i alegries i satisfaccions. ■

Gestoria Feixa

Estudis Nous, 21 - **AGRAMUNT**
Tel. 973 39 06 31 - Fax 973 39 23 07

❑ **Assessoria Fiscal, Laboral i Comptable**

CLÍNICA PODOLÒGICA

PEUsà

TERE TORNÉ CORTÉS

Podologia: • Durícies, ulls de poll...
• Plantilles correctores, etc.
Infermeria i Anàlisis Clíniques
Acupuntura i Logopèdia

HORARI:
De dilluns a divendres:
9-13 i 15'30 a 20'30 h
Horari a convenir

C/. Comtes d'Urgell, 4 - Tel. 973 39 26 89 **AGRAMUNT**

PINTURA DECORATIVA I INDUSTRIAL

Vladimir Triquell Cases

C/. Estudis Vells, 4, 1r
25310 AGRAMUNT (Lleida)

Telèf. 973 39 22 18

SERVICIO AUTO TAXI

ANTONIO MARTÍNEZ MORENO

VEHICULO CLIMATIZADO

☎ **666 510 510**

C/. MOLÍ VELL, 7 25310 **AGRAMUNT**

DISTRIBUCIONS
FARRÉ & SERRANO S.L.

carbòniques • vins • caves • licors • lots d'empresa

Estudis Nous, 19 - Tel. / Fax 973 39 01 64 - AGRAMUNT

SEAT **Tallers Bertran, S.L.**

GRUP VOLKSWAGEN

Audi

SKODA AUTO

Més de 200 vehicles d'ocasió a la seva disposició procedents de la Red Seat - Audi - VW - SKODA

Av. de Catalunya, 15 • 25310 **AGRAMUNT** (Lleida) • Tel. 973 39 02 86 Fax 973 39 03 24

Patrimoni popular

▮ Pere Mora i Giribet

«La vella masia
a dalt d'un turó
el vent desafia
quan ve bufador»

(Joan Viladot i Puig)[1]

Els Amics de l'arquitectura popular, capitanejats per l'arquitecte i afable amic Josep Mora, organitzaren un segon curset d'estudis en diverses poblacions que va durar cinc dies, i el dimecres dia 8 d'agost la trobada de treball s'efectuà a Agramunt. L'arquitecta Mariona Bonet, en un exhaustiu i acurat estudi, ens parlà de la masia catalana i exposà un interessant documental de diapositives de les masies del Vallès, que tenen una bona similitud amb les nostres però també unes importants i captivants característiques; el nostre Lluís Pons s'expressà en relació amb la casa i el carrer, una ponència que despertà la curiositat sobre el servei de les diverses dependències de la casa de l'ahir: cups, botigues, pous, cisternes i d'altres, i que comportà un obert diàleg entre els assistents sobre la vida que s'hi portava en temps passats. Aquest acte se celebrà a la sala de conferències de la biblioteca Guillem Viladot.

L'exposició de cabanes de volta, balmes i aljubs de les Garrigues i el Segrià per Josep Preixens, que s'instal·là a la Caixa del Penedès, va ser important i molt atraient, en la qual destacava una grandiosa cabana de volta de 120 m^2 del terme d'Aitona. En aquestes cabanes, tal com va dir J. Preixens, s'hi feia vida quan els treballs del camp així ho requerien; allà, els propis dels arbres (esporgar); i aquí, més aviat dels cereals (batre) entre altres, naturalment.

Aquestes cases, masies i cabanes, marges... ens fan reviure uns temps pretèrits amb unes formes de vida que són l'arrel de la nostra idiosincràsia i arquitectura popular.

Des de les masies de ca l'Isidori i Arquells, que vam visitar a la tarda (ben conservades i ben restaurades), que ens mostraren molt amablement els seus propietaris, es divisen uns amplis i fascinants paisatges, i les dependències de les mateixes ens renovellaren uns temps passats, com si realment es tractés d'una pel·lícula: forn de pa, cups per oli i vi, botigues per als cereals, corrals,... eren sinònims de primera subsistència; estables, pletes, romanalles d'estris i eines d'altres èpoques ens feien reviure les persones: amos, mossos, pastors, dones, canalla arrecerats en aquells focs a terra pregoners de caliu de brases, converses, rondalles i romanços. A la vista de tot això, la Mariona Bonet, com ja hem dit, especialista en masies, ja es plantejava la possibilitat de fer un estudi de les nostres, tal com l'excel·lent labor de les cabanes que ja fa el nostre Vicent Loscos, professor del curset, i la bona feina del nostre paleta artesà Ramon Roqué.

Habitualment, diem que Catalunya és un país curull de petits pobles, llogarets, masies i cabanes, que li han comportat un peculiar estil de vida que a cada moment ens el recorda aquest patrimoni arquitectònic popular, el qual és important que preservem i també que restaurem.[2] Això és precisament el que intenten realitzar els Amics de l'arquitectura popular amb la seva meritòria tasca. ■

R. ROCA RIBÓ

Components del 2n curset dels Amics de l'arquitectura popular, a la masia dels Arquells.

[1] A ca l'Isidori.

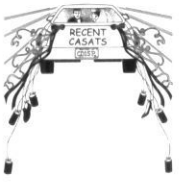
[2] Tal com ja s'ha fet amb la restauració de la cabana de volta de Maria Freixes, de Mafet, guanyadora del 1r premi.

10
BONES RAONS PER ESCOLLIR-NOS

1 MILLORS PREUS
Estem satisfets de poder-li oferir els viatges als millors preus

2 TRACTE FAMILIAR
Nosaltres no tenim clients, tenim grans amics

3 REGALS PER ALS NUVIS
Per als nuvis tenim preparades grans sorpreses

4 GRANS PROMOCIONS
Som els primers a oferir-li les ofertes d'última hora

5 GESTIONS GRATUÏTES
Les nostres despeses de gestió són totalment gratuïtes

El món t'espera • Nosaltres t'hi portem! •

6 AMPLI HORARI
El nostre horari permet atendre'l fins a les 20.30h

7 DISSABTES TARDA OBERTS
També ens pot visitar tots els dissabtes a la tarda fins a les 20.30h

8 Primera Agència de Viatges a Agramunt

9 FINANÇAMENT
Tenim el finançament a la seva mida, consulti'ns

30 60 90

10 ELS VIATGES MÉS BARATS
Si troba el mateix viatge més barat, ens comprometem a retornar-li la diferència

GRIS EXPRES SL VIATGES

TÀRREGA
EDIFICI CAPRABO
Tel. 973 31 24 05

GUISSONA
C/ LA FONT, 27
Tel. 973 55 13 45

AGRAMUNT
C/ MARIÀ JOLONCH, 4
Tel. 973 39 26 32
Fax 973 39 26 31
e-mail: agramunt@gris-expres.com

TOPOLINO

Roba infantil i juvenil • Tot per al nadó
I nova secció en roba pre-mamà

Avgda. Catalunya, 14 "edifici La Torre" - Tel. 973 39 00 02
25310 **AGRAMUNT** - Lleida

SIÓ

La Revista d'Agramunt i de la Ribera del Sió

Subscriviu-vos-hi!

FUNDACIÓ PRIVADA ESPAI GUINOVART AGRAMUNT

• *Del 12 d'octubre al 27 de novembre*

Exposició d'Antoni Llena

Horari

de dimarts a divendres de 10h. a 13h. i de 16h. a 19h.
dissabte d'11h. a 14h. i de 16h. a 19h.
diumenge d'11h. a 14h.
(dilluns tancat)

Visites concertades i de grups, tel. 973 39 09 04
Plaça del Mercat. Apartat de Correus 62
25310 AGRAMUNT

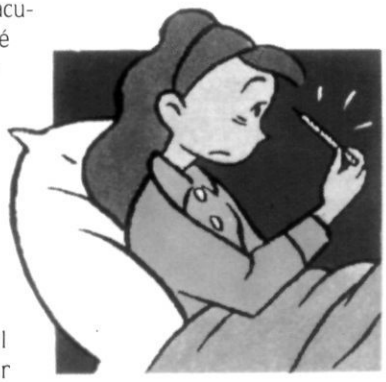
Les vacunes contra la grip i la pneumònia

▮ EAP
ABS d'Agramunt

Com cada any, el pròxim mes d'octubre es durà a terme la campanya de vacunació antigripal. D'aquesta campanya se'n pot beneficiar tota la població, però molt especialment està dirigida a totes les persones:

- majors de 65 anys
- malalts crònics: diabètics, asmàtics, malalts pulmonars, cardiòpates, i immunodeprimits (malalts de càncer, sida...)
- persones que conviuen amb aquests malalts (pel risc de contagi).

Està contraindicat vacunar quan es té febre o bé existeix una descompensació en la seva malaltia de base.

Com cada any, es faran públiques les dades de la campanya, i caldrà demanar hora prèviament.

Paral·lelament, i tal com s'inicià l'anterior temporada, es podrà vacunar de la vacuna antipneumocòccica a totes aquelles persones que no se l'hagin posada mai (ja que es tracta d'una dosi única per a tota la vida, a excepció d'alguns casos concrets), i que tinguin més de 65 anys o bé pateixin alguna de les malalties cròniques abans esmentades.

Si fos el cas, i per necessitats del servei, es podrà posposar aquesta vacunació a un mes posterior a la vacunació de la grip.

QUÈ CAL SABER SOBRE LA VACUNACIÓ CONTRA LA PNEUMÒNIA PNEUMOCÒCCICA?

1.- Què és la pneumònia pneumocòccica?

Les pneumònies, conegudes popularment com a pulmonies, són malalties inflamatòries o infeccions que afecten al pulmó, causades per determinats gèrmens. La més freqüent és la produïda per un bacteri anomenat pneumococ.

2.- Quants tipus de pneumònia pneumocòccica hi ha?

En l'actualitat s'han aïllat 90 tipus diferents de pneumococs, de tota manera, només una part d'aquests són responsables d'aquestes pneumònies, la resta són poc freqüents o gairebé mai no causen la malaltia.

Quan una persona pateix una infecció d'un tipus concret de pneumococ, no queda protegida enfront a la resta de tipus, per la qual cosa, al llarg de la vida es poden patir varies pneumònies pneumocòccicques.

3.- Com es poden prevenir les pneumònies pneumocòccicques?

Actualment es disposa d'una vacuna amb capacitat de protegir enfront de 23 tipus diferents de pneumococs, que són els responsables de la pràctica totalitat de les pneumònies més greus del nostre medi.

4.- Qui s'ha de vacunar?

Si bé tothom pot patir la pneumònia pneumocòccica, aquesta és més freqüent i greu en les persones majors de 64 anys, les persones amb malalties pulmonars i cardíaques cròniques, i les que pateixen insuficiència renal, diabetis i malalties que produeixen immunodeficiències (sida, etc.)

5.- Com s'administra la vacuna?

La vacunació enfront el pneumococ requereix una sola dosi. Es posa al braç en la zona deltoidea, amb agulles indolores.

6.- És segura la vacuna?

D'acord amb l'experiència assolida, la vacuna enfront la pneumònia és segura. Com totes les vacunes, però, pot produir alguns efectes secundaris de tipus local (envermelliment, dolor, inflamació...) que desapareixen al cap d'uns dies.

7.- On es poden vacunar?

En l'àmbit de l'assistència pública o privada, després que el metge de capçalera hagi considerat la indicació de la vacuna. ■

ELECTRICITAT A. INVERNÓN

C. del Molí Vell, 9 • Tel. / Fax 973 39 01 76
AGRAMUNT

ESPECIALITAT EN
PINTURA DECORATIVA
REVESTIMENTS TÈXTILS
CORTINATGES I RIELLS
PINTURES INDUSTRIALS
I EN GENERAL

APLICACIONS DE PINTURA CAPITAN

C/. Jaume I, 12 - Tel. 973 39 04 03 AGRAMUNT

John Deere 8000 Sèrie Tractors

- Noti la força dels nous motors de 8,1 i 7,6 L amb regulador electrònic exclusiu i fins a 283 CV de potència màxima.
- Posi's al palmell de la mà les principals funcions del tractor amb el revolucionari sistema de control CommandARM situat al reposabraços.
- Experimenti una visibilitat sense precedents.
- Canviï sense embragatge les 16/5 marxes de la seva poderosa transmissió.

LA QUALITAT ÉS LA NOSTRA FORÇA

JOHN DEERE

CONCESSIONARI JOHN DEERE

VICENS

MAQUINÀRIA AGRÍCOLA, S.A.

JOHN DEERE

Ctra. N-II, Km. 486'800 - Apartat 57 - Telèf. 973 60 04 50 - Fax 973 71 04 84
MOLLERUSSA - FONDARELLA

El "bollicao"

Maria Salamiento

Passava dels quaranta i era la filla petita del senyor metge, i això, en aquell temps en què el capellà, l'alcalde, el sergent de la guàrdia civil i el metge eren els poders fàctics del poble, era un gran privilegi. La seva infantesa va ser com un conte de fades en què li consentien tots els capricis, tothom li reia les gràcies i l'omplien de regalets.

Quan el seu pare es va morir no va saber acceptar el convertir-se de la nit al dia en una de tantes, i totes aquelles facilitats acabaren passant-li factura i va fracassar als estudis en no estar acostumada a fer res per ella mateixa. De tota manera no va perdre mai el seu posat altiu i distant, tant li havien fet creure que era especial que continuà sentint-se superior a tothom.

Aquest esperit arrogant i elitista també el va transmetre a la seva filla, a la qual anava a buscar cada dia a la porta del col·legi amb el cotxe.

Aquell dia, la seva filla va entrar enfurismada, va tancar la porta de cop i es va asseure al seient del darrera, amb el braços creuats amb força damunt del pit i amb uns morros d'aquí a allà.

– Què et passa "carinyo"?

– Res, que aquesta "senyo" no l'aguanto més!

– Ja hi tornem a ser?, què passa ara?

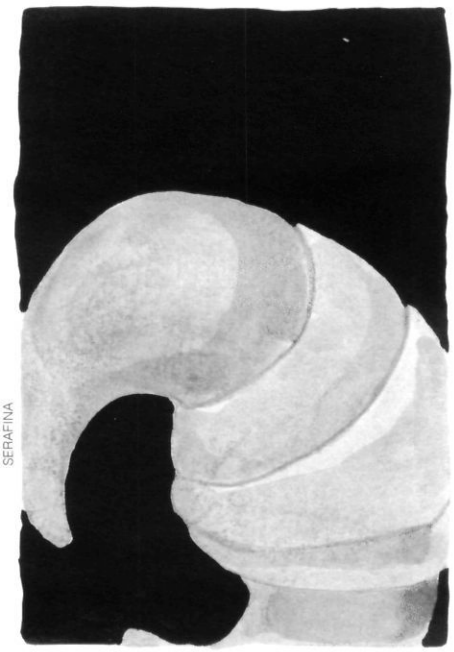
– Que què passa? Que no ho saps que no em pot veure? Que no t'ho he dit mil vegades, eh? Ja ho saps prou que em té mania! Vull que hi vagis a parlar i li cantis les quaranta!

– Però escolta "carinyo", cada any he de fer el mateix; no crec que tots els mestres et tinguin mania.

Ah! Mira que bé (cridant cada vegada més fort). Clar, com que tu no has d'aguantar el seu rotllo cada dia... Vull que hi vagis a parlar i que li diguis que deixi de fer-me la punyeta d'una vegada!

– Està bé, ja hi aniré. Però ara explica'm què t'ha passat.

– Doncs que avui era l'aniversari d'aquella figa-flor de la Carla, aquella fleuma mimada i consentida que es pensa que ho sap tot, i ha portat uns quants "bollicaos" i també uns quants croissants, perquè ha dit que a la botiga no tenien tants "bollicaos"..., ja! I jo que m'ho crec! El que volia era fer-me la punyeta a mi, com sempre. Ja ho saps que s'ha apuntat a bàsquet ara?, i això que cada vegada que li deia que vingués a handbol amb mi, em deia que el seu pare no la deixava...; mira tu quines coses, a handbol no, però a bàsquet sí!

SERAFINA

– Però em vols explicar què ha passat?

– Llavors la "senyo" ha preguntat qui volia croissants i qui volia "bollicaos".

– I tu què has demanat?

– "Bollicao", és clar! Què vols?, que li donés el meu a aquella estaquirot de Carla? Però mira, ha resultat que faltava un "bollicao" i algú l'havia de canviar per un croissant. La "senyo" ha preguntat si hi havia algun voluntari, i com que no n'hi ha hagut cap ha fet un sorteig... I a veure si endevines a qui ha tocat, eh?

– M'ho imagino.

– A mi, és clar!, però jo li he dit ben clar a la "senyo" que ja sabia que no em podia veure i que per això havia fet trampa al sorteig! I que jo no em quedava sense "bollicao" i que ja estava repetint el sorteig, perquè sinó t'ho diria a tu.

– I què ha fet?

– Ah! Ara bé el més bo! Llavors ha sortit la Carla (cada vegada que deia el nom de Carla feia una ganyota de fàstic i forçava la veu de manera còmica), i ha dit que ja canviava ella. Mira tu que és capaç de fer la punyetera per fer-se veure davant la "senyo". Oh! I el més gros és que quan la "senyo" m'ha donat el "bollicao" gairebé me'l llença a la cara, la desgraciada!

– Nena!

– Què!, si es veritat. No perd oportunitat per fer-me quedar en ridícul! Demà hi vas a parlar!

– Està bé, està bé..., però ara deixem-ho córrer.

Van fer la resta del trajecte en silenci, i quan entraven el cotxe al garatge la nena va dir:

– Mama, tinc gana!

– Com, que tens gana? Però que no t'acabes de menjar un "bollicao"?

– Però, què dius? Que no saps que el "bollicao" està farcit de xocolata i que a mi no m'agrada?

– I què n'has fet?

– El porto a la maleta.

– Ai, Senyor! Ara mateix el treus i el llences a les escombraries, que encara empastifaràs tots els llibres!

– I què em faràs per berenar?

– Què vols que et faci, "carinyo"?

– Tens croissants? ■

Vicens

TORRONAIRES DES DE 1775

LA TRADICIÓ D'AGRAMUNT

TORRONS

MASSAPANS

XOCOLATES

CARAMELS

CONFITS

H. VICENS, S.L.
Ctra. Tàrrega, s/n.
25310 AGRAMUNT (Lleida)
Tels. 973 39 06 07 - 973 39 03 85
Fax 973 39 16 01

El càstig

J. Pijuan

Em tenen mania, realment no em poden veure ni en pintura. I no entenc el perquè d'aquesta rancúnia. Tots els anys la mateixa cançó. Quan arriba aquest temps em sento perseguit, encalçat per aquells endimoniats armats amb aquelles llargues vares que m'atonyinen sense contemplacions. No estic segur en lloc, ni a casa ni al carrer puc estar tranquil. Quan els veig venir amb aquells bastons a l'espatlla ja tremolo de cap a peus. No comprenc el perquè de tanta maldat envers la meva persona. Jo no els he fet res, ni els he aixecat la mà ni tan sols la veu, però tot i així m'estoven tant com poden. I no us podeu imaginar quant de mal em fan.

Estic allà d'empeus tots els dies de l'any aguantant pacientment els canvis de temps. Ni el fred ni la calor, ni la pluja ni la sequera em fan desistir de romandre en aquell indret tan apartat del brogit mundà. En aquest lloc em podreu trobar sol o acompanyat immers en una pau constant i respirant un aire tan sa que m'omple el cos de bonança. Normalment m'hi trobo ben a gust menys quan s'atansen en certs moments comptats. Però no penseu que són pas dolents del tot. Hi ha dies que vénen a fer-me la permanent i sol ser quan encara fa fred, em deixen tan rapat que tinc la sensació que no tornaré a aixecar el cap en ma vida. I m'entra una tremolor a tot el cos, sobretot quan aquella boirina ens va embolcallant completament abraçant-nos tan fort que no ens deixa respirar; però no sempre és així i a vegades, molt rarament, ens cobreix un mantell de cotó, aleshores estic content perquè m'agrada contemplar com cauen aquelles volves de cotó i es van estenent pels nostres peus formant una gran catifa blanquinosa. Més endavant quan se m'ha repoblat la calvície em vénen a perfumar. No és un perfum massa bo perquè fa una olor de mil dimonis, però que hi farem, al menys repel·leix els insectes i mals bitxos que ronden per allà i m'eixoriveix. Però els dies van passant i a mesura que s'esdevenen el caràcter d'aquells éssers que sovint ens visiten va canviant progressivament. Se'm fan estranys, desconeguts. Les seves mirades em fan por. Intento apartar la meva mirada dels seus ulls i no puc, resta immòbil. Ens mirem de fit a fit i la sensació que copso m'espanta. És una sensació ben coneguda i m'esfereeix el seu record. Vull escapolir-me, m'és impossible, les cames em fan figa i m'obliguen a romandre palplantat en aquell indret a l'espera del que s'esdevindrà.

Fa calor. El sol cau de justícia. Avui tinc un mal pressentiment. La sensació d'intranquil·litat de dies enrere se'm fa cada cop més evident. La por aflora de dins quan veig les seves siluetes aparèixer en la llunyania. Pas a pas s'apropen duent a les espatlles aquelles llargues vares. A mesura que avancen apallissen sense miraments els meus veïns que estan prenent el sol tan tranquil·lament, n'hi ha alguns que intenten en va ajudar-los, però també són copejats brutalment. L'avanç és continu. Per fi arriba la meva hora. Tanco els ulls per no veure'ls, però no puc evitar sentir el dolor dels seus cops contra el meu cos. Durant tota una eternitat em copegen brutalment sense poder fer-hi res, la pell s'esmicola en cada cop i cau sangonosa als peus. Al final tot acaba. Resto abatut sota aquell sol de justícia amb el cos ben nafrat. Quan obro els ulls els veig allunyar-se tan tranquil·lament com si res amb el sac a l'espatlla tot lamentant la poca collita d'ametlles d'enguany. ■

L'Onze de Setembre

Jordi Viladot Puig

La mare era catalana, de la dreta de l'eixample, filla d'una família benestant. El pare era de la meseta, i mai no es va integrar. Vivien al barri de Gràcia i varen tenir un xicot trempat, catalanista i un bon xic contestatari, possiblement com a contrapunt al tarannà del pare.

Va arribar l'Onze de Setembre, i el noi, que estava en plena adolescència, va cap al seu dormitori, agafa la senyera, l'enlaira i diu als seus pares:

– Me'n vaig a la manifestació.

La reacció del pare va ser fulminant:

– Tu et quedes a casa i punt.

La mare, que coneixia molt l'un i l'altre restà callada, observant i esperant com acabaria la cosa.

El noi insistí però no va aconseguir sortir-se amb la seva.

La casa era d'aquelles que en diuen de «davants» i «darreres», al davant hi havia el menjador-sala d'estar, i al darrera els dormitoris, i d'un extrem a l'altre hi havia un llarg passadís.

Mentre el pare llegia el diari en una butaca situada al costat del balcó, el noi començà a passejar-se d'un extrem a l'altre del pis amb la senyera enlairada, i quan arribava a la sala d'estar, parava davant del pare, inclinava la senyera i la movia de dreta a esquerra arran del pare. Cap dels dos no s'immutava: el pare continuava llegint i el noi corredor amunt i corredor avall i parada davant del pare per onejar la senyera; i tornem-hi.

L'Onze de Setembre de l'any següent, el noi se n'anà a la manifestació sense demanar permís a ningú, i a la tornada a casa, a l'hora de sopar, es varen limitar a parlar del temps. ■

JORDI SERA

ARTESÀ XARCUTER

ESPECIALITAT EN PORC CASOLÀ
LLONGANISSA SECA
PERNILS i EMBOTITS

Carrer de Sant Joan, 7 • AGRAMUNT • Telèfon 973 39 01 85

ESPORTS

- Xandalls
- Sudaderes
- Forros Polars
- Polos
- Equipacions
- Guants

i...

NP

Avgda. Jaume Mestres, 21
25310 AGRAMUNT (Lleida)
Tel./Fax 973 39 21 73

SERVEIS

Consumibles • d'Informàtica
Material • Papereria
Material Escolar •
Fotocòpies •
Fax •

Serralleria Figueres

JAUME FIGUERES JUMELA - C. DELS HORTS, 6
25310 AGRAMUNT - TEL. 973 39 10 12

Calçats Mary

Tot això ho trobareu a...

C/. Àngel Guimerà, 5
Tel. 973 39 20 55
AGRAMUNT (Lleida)

COMPLEMENTS ESPORTIUS
MARROQUINERIA
BOLSOS - MALETES VIATGE
PERFUMERIA (novetat)
LLAMINADURES

calefacció
fontaneria
electricitat
electrodomèstics
mobles de cuina i bany

F. Vilanova

Àngel Guimerà, 13 - Telf./Fax 973 39 08 90 - 25310 **AGRAMUNT**
Prat de la Riba, 6 - Telf. part. 973 39 02 23 - 25316 **PREIXENS**

MAQUINÀRIA AGRÍCOLA

JOSEP MARTORELL

Elaboració artesana de torrons i massapans

TORRONS FELIX ARTESANS

Obrador: C. Comtessa Aurembiaix, 5
Tel. 973 / 39 03 19
AGRAMUNT

Notícies del B.A.C.

COMENÇAMENT DELS CAMPIONATS

El dia 23 de setembre comença l'activitat de competició pel nostre Club. Enguany tindrem 5 equips competint en les diverses categories.

L'equip sènior masculí comptarà amb el retorn com entrenador d'en Sisco Farràs. I quant a jugadors, amb 3 incorporacions: El Marc Solé, el Carles Solé i l'Àngel Lluch. L'horari dels partits serà els dissabtes a les 19.30 hores.

L'equip júnior femení jugarà els seus partits els diumenges a les 12.30. I l'equip júnior masculí els dissabtes a les 12.30 hores.

L'equip infantil femení jugarà els diumenges a les 11 del matí. L'equip infantil masculí ho farà els diumenges a les 12.30 hores.

No cal dir que hi ha molta il·lusió posada en aquesta nova temporada 2001-2002. A la vegada que agraïm el gran suport que hem rebut, i esperem continuar rebent per part dels socis, col·laboradors i aficionats en general.

X. SANTESMASSES

PARTIT DE BÀSQUET AL MÉS ALT NIVELL

El dia 10 de setembre es va disputar al pavelló d'Agramunt un partit de bàsquet al màxim nivell estatal dins del món del bàsquet. Amb gran esforç i molta insistència hem aconseguit *que Agramunt gaudeixi del millor bàsquet ACB, amb la disputa* d'un partit amistós entre el CAPRABO LLEIDA i el CASADEMONT GIRONA. Informarem a bastament en la propera crònica. ■

Torneig de Festa Major i Escola de Tennis

▮ La Junta

JOSEP M. COLL

Equip que va jugar el Torneig de Festa Major. D'esquerra a dreta: Francesc Sangrà, Joan Saball, Robert Cluet, Josep M. Coll i Ramon Torres.

El passat diumenge dia 2, es va disputar el tradicional Torneig de Festa Major, contra el C.T. Ponts. Tot i que els partits van anar molt igualats, finalment la victòria es va decantar per l'equip visitant per 4 a 1. El punt local el va aconseguir el Josep M. Coll.

ESCOLA DE TENNIS

El proper dia 3 d'octubre començarà l'Escola de tennis que, com l'any passat, s'impartirà els dimecres i dijous al vespre, a partir de les 7, i els dissabtes matí i tarda. Recordem que l'Escola és oberta a tothom. També hi haurà classes per als adults.

Tothom que vulgui apuntar-se pot fer-ho a les mateixes pistes o bé al telèfon 973 39 03 03. ■

club futbol agramunt escola «gerard gatell»

▮ R. Mendoza

Durant aquests mesos us hem anat informant del campionat i els torneigs on hem participat. Un cop acabada la temporada, hem cregut oportú fer balanç de la mateixa, i qui millor per fer una valoració que el nostre president. Per això, aquest mes, la informació que us donem és una entrevista amb J. M. Figuera, el qual ens parlarà del present i futur del nostre club.

Josep M. Figuera Camats
President C.F. Agramunt Escola Gerard Gatell

FITXA TÈCNICA

Vaig néixer a Agramunt l'1 d'abril de 1949, fill d'Isidre i Leonor. Sóc casat i tinc dos fills, el Jordi i l'Enric.

Sempre m'ha agradat l'esport del futbol, i vaig jugar de petit al Futbol Club Agramunt en categories inferiors amb Jaume Brils «Nyego», després en la categoria de Juvenil a l'època de Mister Buira, i partits d'empresa amb Grupo Consist S.A., on treballo. He estat durant anys soci del Club de Futbol Agramunt i del C.E.F. Gerard Gatell.

VALORACIÓ TEMPORADA 2000/01

– **Equip 2a Regional:** Va quedar en 4t lloc després d'anar tota la temporada als primers llocs de la classificació.

– **Juvenil:** Va consolidar-se a la 1a divisió i va quedar a mitja classificació.

– **Cadet:** Es va classificar en 3r lloc de la 2a divisió. Va ser l'equip millor de totes les categories.

– **Infantil:** Aquest equip era el primer any que jugava a la 1a Divisió, i manté la seva categoria.

– **Aleví:** Va quedar 5è en la categoria de 2a Divisió, i va jugar el Torneig de Primavera.

– **Benjamí:** Un equip de nens de 1r any. Han guanyat algun partit, i esperem millors resultats la propera temporada.

– **Pre-Benjamí A:** És el seu 2n any d'Escola. Van millorant les seves qualitats futbolístiques guanyant partits.

– **Pre-Benjamí B:** Són els més joves de l'Escola. Tenen moltes ganes de jugar, i en guanyar el seu primer partit es pensaven ser ja Campions. Esperem que no perdin la il·lusió.

– **Final Pepito Esteve.**

L'equip de 2a Regional va classificar-se per disputar la Final d'aquest Torneig que es va celebrar al Camp de La Plana de Tàrrega contra el C.F. Tornabous. Malgrat el gran suport de l'afició amb banderes, trompetes i tambors, el nostre equip va perdre amb el resultat de 2-0.

– **Obres Camp de Futbol fetes i per fer.**

S'han pintat les parets laterals de color blanc.

Arranjament de la il·luminació i part elèctrica de les instal·lacions, un nou escalfador d'aigua més potent, per no tenir problemes a les dutxes.

Hem instal·lat valles publicitàries d'empreses i comerços; s'ha posat l'escut d'Agramunt a les casetes i el de l'Escola en una paret lateral a l'entrada.

El terreny de joc s'ha fet nou amb una capa de terra especial.

Instal·lació d'un reg d'aspersió per tot el terreny de joc, amb desguassos inclosos.

Esperem que durant la propera Temporada es facin les «grades», tal com ens ha informat l'Ajuntament.

Dono les gràcies a l'Ajuntament per les obres fetes al Camp Municipal d'Esports.

– **Què és més important, que l'equip pugi a 1a Regional, o fer una bona Escola de jugadors?**

Crec que són dos fets diferents. L'equip pot pujar a 1a Regional, cosa que ens agradaria molt, i d'altra banda és important fer una bona escola de jugadors en la qual cosa estem treballant aquesta Temporada per millorar-la.

– **Somni que es pugui fer realitat al Club.**

Que l'equip pugi a 1a Regional, i que es facin les «grades».

– **Fitxatges nous 2a Regional.**

Encara estem treballant en nous fitxatges. Hi ha confirmats el Miquel Argelich, Edu Martínez, Fran, David, Carles i Víctor Areny, Hèctor Martínez, i Isma Mulet.

– **Modificació nom de l'Escola.**

A l'última reunió de Socis, s'acordà la modificació del nom que passa a ser Club de Futbol Agramunt Escola Gerard Gatell. D'aquesta manera s'identifica més el futbol amb Agramunt.

– **Torneig Fira del Torró.**

És una de les activitats més importants del Club. L'any passat hi van participar 24 equips, i aquest any n'esperem entre 24 i 32.

Aquest Torneig es fa en un sol dia, i ▶

◀ reuneix molta gent de diferents pobles de Catalunya. L'organització d'aquest dia és laboriosa i tots els components de la Junta, socis i àrbitres, treballen de valent perquè tot quedi bé.

– De tots els anys que has viscut de futbol, què enyores més ara?

Sens dubte l'assistència de públic. Recordo encara la promoció a 1a Regional contra el Sant Mauro, que hi havia més de 1.000 persones al Camp de Futbol.

Espero que la gent torni a tenir interès com abans i el camp s'ompli.

– Presentació temporada.

Com tenim jugadors de totes les edats, hem cregut convenient fer la presentació una vegada que els col·legis hagin començat les classes. Segurament serà el dia 21 de setembre, perquè en la foto oficial hi siguin tots.

– Nou Coordinador.

Aquesta temporada hem incorporat com a Coordinador del Futbol Base a Manuel Olaya, amb experiència de molts anys a l'Escola.

Quan el vam contractar ens va demanar que ell fos responsable de tots els entrenadors i de la seva contractació.

Esperem millorar la tècnica i obtenir bons resultats. ■

El Josep M. Figuera amb l'equip de «Grupo Consist» al Campionat d'empreses, l'any 1978.
D'esquerra a dreta, drets: A. Capdevila, R. Torra, A. Alcalde, M. López, J. Llurba, R. Areny, F. Fernández.
Ajupits: A. Gascón, R. Mendoza, J.M. Torres, R. Torres, J.M. Figuera, J. López,F. Antequera, S. Garcia, (A. Garcia) nen.

Guissona
Corporación Alimentaria Guissona, S.A.
Traspalau, 8 25210 Guissona (Lleida) Tel. 973 55 01 00 Fax 973 55 07 88
Junts per a l'eficàcia

Junts
oferim serveis
i productes de qualitat.

club billar agramunt

Cursets de perfeccionament

Durant el mes de juliol, es va organitzar un curset de perfeccionament tant de joc curt com de tres bandes. A aquest curset, que fou impartit per Francesc X. Noró i Laureà Giménez, hi van assistir 5 alumnes, tots ells joves, que van poder aprofundir en les tècniques del billar en les disciplines de lliure i tres bandes, i els ha de servir com a preparació cara al seu debut en competició federada.

Retorn a la competició federada

El Club Billar Agramunt, després de dos anys d'absència per diversos motius, tornarà enguany a participar en competició federada, tant a nivell individual com per equips. Aquest any s'han federat vuit jugadors del club, quatre dels quals són juvenils.

Esperem que la combinació de jugadors ja veterans en la competició, com són el trident format per Ignasi Aragon, Laureà Giménez i Francesc X. Noró P., amb d'altres debutants, com és el cas de Ramon Penella, Ismael Mulet, Isaac Castells, Roger Creus i Oriol Pla, doni els seus fruits, si no a curt, sí a mig i llarg termini.

Aquests jugadors prendran part en els campionats de Catalunya en diverses modalitats i categories, tant en proves absolutes com juvenils, i a més participaran en la Lliga Catalana per Equips de Tres Bandes, i en la Lliga Catalana per equips de 4 modalitats.

Campionat social modalitat Tres Bandes

El passat dia 10 de setembre, començaren les competicions locals, que en aquesta ocasió s'iniciaren per la difícil modalitat de tres bandes, per a fer-lo coincidir amb els campionats federats d'aquesta modalitat, que es disputen en aquestes dates.

En aquest primer campionat, hi participen una cinquantena de jugadors, distribuïts en 6 categories, segons el nivell dels participants, i que promet ser força competitiu.

Dels resultats de totes aquestes competicions, els anirem informant puntualment. ■

club ciclista agramunt

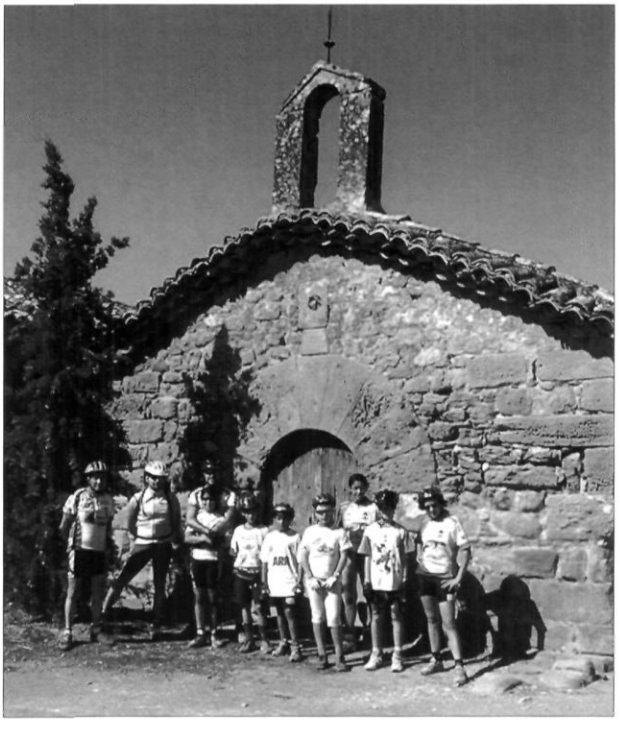
Novament s'atansa la Fira del Torró, i nosaltres ja estem preparant la que serà la vuitena volta BTT, que l'any passat vàrem batejar com la TRANSISCAR. Esperem que enguany el temps ens acompanyi un xic més, doncs l'aigua de l'any passat va fer afluixar la participació tot i que el dia va resultar magnífic.

Aquest estiu el Club ha fet quatre sortides, els dissabtes al matí, de cara a promocionar l'esport ciclista en els nostres menuts. L'experiència ha estat positiva i de ben segur que l'any vinent tornarem a muntar-les, esperant que la continuïtat faci incrementar la participació.

Tant aquestes activitats com la mateixa BTT del mes vinent intenten que l'esport que ens agrada també tingui ressò en els més joves.

Tot i que som un Club petit, val a dir que intentarem posar de la nostra part tot l'interès per ajudar els qui vulguin fer del ciclisme el seu esport.

Esperem la vostra participació en la propera TRANSISCAR.

Mas d'en Trilla, el dia 7 de juliol.

Festa Major

La Junta Directiva del Club Handbol Agramunt vol expressar el seu agraïment a tots els convilatans que varen col·laborar amb el Club en les diferents activitats que es varen desenvolupar durant la passada Festa Major 2001.

Secció d'handbol masculí

TERCERA CATALANA

L'equip d'handbol sènior masculí, aquesta temporada, militarà en la categoria de tercera catalana, havent-se imposat l'objectiu prioritari d'assolir l'ascens a segona catalana, per aquest fet, s'ha confeccionat la plantilla de jugadors següent:

Porters:	Jaume Espinal
	Sergi Catalan
	Jordi Batlle
Jugadors:	Josep Maria Torres
	Ramon Castellà
	Toni Invernon
	Xavier Guixé
	Toni Pintó
	Josep Maria Carbó
	Josep Maria Balasch
	Andrés Pérez
	Òscar Pellicer
	Àlex Sorribes
	Ramon Figuera
	Carles Areny
	Albert Garcia
	Màrius Vicens
	Agustí Ollero
	Anton Maciñeira
	Josep Maria Cases
	Sergi Solé
Delegat:	Xavier Querol
Entrenador:	Xavier Balagueró
Ajudant:	Josep Maria Balasch

JUVENIL MASCULÍ

Aquest equip que disputarà els seus partits en la categoria de 2a Catalana restarà format pels jugadors següents:

Porter:	Francesc Padial
Jugadors:	Ricard Piulats
	Aleix Ramon
	Joan Buró
	Eduard Bobet
	Ramon Andreu
	Raül Fernández
	Eduard Balagueró
	Albert Carbó
Delegat:	Carles Areny
Entrenador:	Àlex Sorribes

CADET MASCULÍ

Els cadets jugaran també a la segona catalana i la plantilla està formada per:

Porter:	Manel Hernàndez
Jugadors:	Xavier Gilabert
	Àngel Parra
	Joan Vilardell
	Marc Sin
	Xavier Maciñeira
	Ovidi Ramon
	Òscar Ginestà
	Jordi Capitan
	Albert Cases
Delegat:	A. Maciñeira
Entrenador:	Òscar López
Ajudant:	Ramon Figuera

INFANTIL MASCULÍ

Els infantils, per primera vegada, disputaran la competició de lliga catalana preferent, el màxim nivell de la seva categoria, la qual cosa els ha d'esperonar per efectuar una gran competició, a més d'aprendre d'equips tan importants com el Barça i el Granollers, els jugadors són:

Porters:	Eduard Berenguer
	Toni Sin
Jugadors:	Albert Castellà
	Xavier Esteban
	Sergi Miralles
	Marc Garrabou
	Quim Barbero
	Arnau Ruich
	Joan Carabassa
	Marc Eroles
	Hèctor Garcia
	Quim Sera
	Josep Anguera

Secció d'handbol femení

PRIMERA CATALANA (2A NACIONAL)

Les jugadores de primera catalana, que ja es troben entrenant per iniciar la lliga, durant el mes d'agost han disputat el torneig d'handbol platja de l'Ampolla de Mar, amb un excel·lent resultat davant del potent equip de l'Amposta, de la categoria de Primera Nacional; tot seguit es va enfrontar amb el Cambrils, equip preparat a aspirar a l'ascens a primera catalana.

CADET FEMENÍ, 2A CATALANA

Les cadets també disputaran la lliga catalana, competició força atractiva per un equip molt jove i amb moltes ganes d'aprendre i millorar.

Porteres:	Joana Coca
	Yolanda Parra
Jugadores:	Montse Canes
	Núria Sin
	Manoli Barrera
	Míriam Badry
	Esther Andreu
	Eva Gil
	Lucía Parra
	Eva Marsol
	Clara Gregori
	Gemma Fernàndez

Secció de Futbol Sala

Com ja vàrem informar, la secció de futbol sala tindrà dos equips en competició federada, un a la primera i un altre a la segona provincial. La composició dels mateixos és:

PRIMERA PROVINCIAL

Porters:	Josep Maria Carrera
	Jordi Figuerola
Jugadors:	Gerard Toriella
	Àngel Giménez
	Xavier Penella
	Albert Magrinyà
	Carles Barbero
	Miquel Marin
	Bernardo Esteban
	Prudenci Garcia
	Martí Pallàs
	Marcos Gómez
	Joel Figuerola
Entrenadors:	Manel Llorens
	Narcís Repilado
	Xavier Esteve

SEGONA CATALANA

Porters:	Albert Guerrero
	Jordi Fernàndez
Jugadors:	David Marsol
	David Santacreu
	Orestes Martínez
	Sergi Grau
	Josep Alòs
	Rafa Boncompte
	Joel Gil
	Àngel Lluís Garcia
Entrenadors:	Ramon Turruella
	Jaume Puig

Per preparar la temporada de primera provincial, s'han disputat dos partits amistosos, amb els resultats de:

CH Agramunt FS	-	FS Guissona	4 - 2
CH Agramunt FS	-	FS Tàrrega	5 - 0

▶ ESPORTISTES DESTACATS

TOT UN CAMPIÓ!
Francesc Recio Berdegué

El Francesc, un noi potser de semblant tímid, és tot un campió en les diferents competicions esportives en què ha participat, on sempre ha aspirat al màxim, obtenint èxits que es troben solament a l'abast dels esportistes més qualificats.
Va néixer a Tàrrega, el 8 de març de 1980, i actualment resideix al Talladell.

– Com va ésser que et vas iniciar en el món de l'esport, i concretament en el trial-sin?

– Va ésser una iniciativa dels meus pares, que sempre han estat molt amants de l'esport. Em varen comprar una bicicleta nova el dijous i el diumenge ja vàrem participar en una prova, i com que em va agradar molt, vaig continuar.

– Quina creus que és la teva millor virtut en la competició?

– Segurament domino molt més la part de la tècnica dels obstacles.

– Quin és el teu millor record com a esportista?

– Crec, sincerament, que el millor és la convivència amb la gent d'arreu, tant de l'estat com de la resta del món, en les competicions internacionals.

– On estudies?

– Actualment a l'escola de sobrestants de Tàrrega, estic cursant per ser tècnic superior en desenvolupament de projectes urbanístics i operacions topogràfiques.

– Com valores l'esforç de la teva família?

– Molt, sense el seu esforç no hagués pogut fer res, els ho agraeixo de tot cor, ja que hi tenen una dedicació absoluta.

CURIOSITATS

Grup Musical: M'agrada tot, però potser podria destacar el grup COOPSIDE
Aficions: Els cotxes
Film: «A propósito de Henry»
Llibre: Mecanoscrit del segon origen
Plat: Espaguetis carbonara
La teva millor prova: 2n lloc al Campionat d'Espanya l'any 1995, impensable el primer any amb moto.

– Comenta un cap de setmana de competició.

– El divendres, en acabar la jornada de treball, preparem la furgoneta amb tots els estris necessaris per participar en la competició. Llavors iniciem el viatge, que oscil·la entre les 6 i les 10 hores, segons l'indret de la prova. En arribar trobem un ambient molt familiar i, una vegada situats, descansem el màxim possible. El dissabte es tracta de preparar la prova, estudiar els obstacles, les zones de competició, etc..., una vegada tot estudiat, llavors descansem fins diumenge per tal d'efectuar les proves el millor possible. Una vegada finalitzada la competició, llavors ve el més pesat, que és tornar a casa, però com que ens agrada ens ho passem molt bé.

– Fins on t'agradaria arribar?

– Almenys, participar en la categoria sènior B, una categoria superior a l'actual.

– Quins són els teus ídols?

– M'agrada molt l'Albert Cabestany (conducció especial).

– És teva la moto de competició?

– Aquest serà el primer any que la moto és de la casa «BETA», fins ara eren de la meva propietat.

– Quantes motos has tingut?

– Ben bé unes 10 de competició.

– Quan et duren?

– Poc més de sis mesos, ja que la competició és molt dura.

– Primer participaves en la modalitat de trial-sin, ara a la de trial; pot haver-hi un nou salt a una altra competició o modalitat?

– De moment, no hi ha res previst, però el que és segur és que amb més mitjans econòmics pujaria de categoria, però de la mateixa modalitat. ■

ÈXITS OBTINGUTS

TRIALSIN

1992	Aleví	1r de Catalunya, d'Espanya i del món
1993	Infantil	1r de Catalunya i d'Espanya, i 2n del món
1994	Infantil	1r de Catalunya, d'Espanya i del món

TRIAL

1995	Cadet	1r de Lleida i Andorra, 5è de Catalunya i 9è d'Espanya
1996	Junior	1r de Lleida, 8è de Catalunya i 13è d'Espanya
1997	Junior	1r de Lleida, 5è de Catalunya i 12è d'Espanya
1998 i 1999	Junior	Diferents proves fora de competició oficial
2000	Sènior	C 2n de Catalunya i 1r d'Espanya
2001	Sènior	C 2n de Catalunya i 1r d'Espanya

EMPRESA DEL SECTOR ALIMENTARI

Es necessita:

– **Personal femení per planta de producció**

– **Administratiu/administrativa**

✓ *Resident a la zona.*
✓ *Lloc de treball estable.*
✓ *Formació a càrrec de l'empresa.*

Interessats trucar al
Tel. 973 39 06 04

BELLESA DENTAL

DOLÇA dent

Jordi Freixes i Montse Corrales
ODONTÒLEGS

HORARI:
DILLUNS, DIMARTS,
DIMECRES, DIVENDRES
(de 9h. a 13h. i de 15:30h. a 20:30h.)
DISSABTE (de 9h. a 13h.)
Hores a convenir

Av. Agustí Ros, 2 Bx.
25310 AGRAMUNT (Lleida)
Tel. i Fax 973 391 749

PALVI

Fabricació d'equips per la recollida i transports de residus

Polígon Ind. par. 27 - Tel. 973 39 12 48 - Fax 973 39 16 38 - AGRAMUNT

ROS ROCA S.A.

ELS ESPECIALISTES EN EQUIPS
PER A SERVEIS
MUNICIPALS I INDUSTRIALS

HOTEL * BAR
RESTAURANT

BLANC & NEGRE 2

Ctra. Cervera, s/n.
25310 AGRAMUNT

Telf./Fax 973 39 12 13
(3línies) Urgell

RELLOTGERIA - JOIERIA

esteve llagunes

qualitat & disseny

CARRER SIÓ, 6 - AGRAMUNT - TELF. 973 39 02 61

FERRETERIA MOLINET

Ctra. d'Artesa, 1 - Tel. 973 390 458 - Tel. i Fax 973 390 662

CORRETGES
RODAMENTS
CARGOLS
EXTINTORS
PINTURES

MÀNEGUES
E I N E S
MATERIAL
ELÈCTRIC
PLÀSTICS

AGRAMUNT - LLEIDA

Tallers Joan Jové i Solé

C/ del Clos, 10
Tel. 973 39 06 01 • Fax 973 39 11 51

INDÚSTRIES JOVÉ-BALASCH, S.L.

Oficines: C/ de la Comtessa Aurembiaix, 7
Fàbrica i magatzem: C/ Indústria, 4, 6, 8
Tel. 973 39 25 39
E-mail: jovebalasch@ctv.es

25310 AGRAMUNT

ECA
Empresa Registrada
741/ER/07/00
UNE-EN-ISO 9001

LES 7 DIFERÈNCIES

▮ per Ricard Bertran

Cucanyes Festa Major. La de l'esquerra és l'original, mentre que a la de la dreta s'han fet set modificacions. A veure si les trobeu!

▮ Coordina Rosa Maria Sera

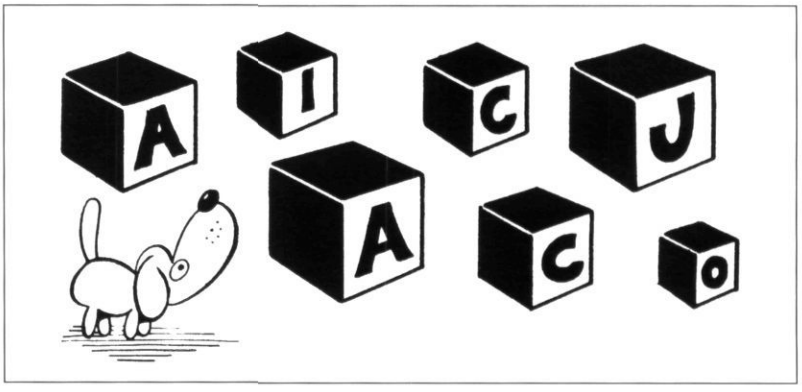
SALT DE CAVALL

Començant per la síl·laba on assenyala la fletxa, i fent el moviment del CAVALL als escacs, trobareu un refrany català.

duu	vuit	El	o
porc,	xic	ses	llon
nis	al	gros,	gui
	si	ga	cos.

VISUAL

Ordena els cubs de més gros a més petit i llegiràs el nom d'una ciutat italiana.

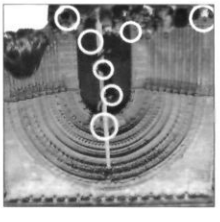

Solució al SALT DE CAVALL, per P. R.:

El porc, sigui xic o gros,
vuit llonganisses duu al cos.

Solució al VISUAL:

AJACCIO

Solució a les 7 diferències

Consell Comarcal de l'Urgell

Oficina Comarcal d'Informació al consumidor

TELÈFONS MÒBILS

CONSELLS PRÀCTICS

Factors a tenir en compte en el moment de comprar un telèfon mòbil:

- Primer comparar i després escollir entre les diferents ofertes del mercat.
- No invertir gaires diners en la compra de l'aparell, perquè passen ràpidament de moda.
- Tenir en compte les seves prestacions: la cobertura tant nacional com internacional, les dimensions, el pes, la fiabilitat, el servei tècnic i d'atenció al client així com la garantia.
- És aconsellable per a una millor racionalitat econòmica trucar dins l'horari reduït que s'indiqui en formalitzar el contracte.

L'elecció del telèfon mòbil amb targeta o amb contracte ha de dependre de la utilitat que es doni al telèfon:

- Si simplement el que es vol és estar localitzable, la millor opció és una targeta, ja que no es paga quota de connexió ni mensualitats, però s'ha de tenir en compte que el preu de les trucades pot ser una mica més car.
- En el cas d'elegir la fórmula de contracte, s'ha de llegir detingudament i s'ha de revisar que no tingui clàusules abusives.

PRECAUCIÓ

Risc al volant:

Està prohibit el seu ús conduint perquè la concentració que requereixen una conversa, marcar un número o rebre una trucada, produeix distracció, incrementa les infraccions i multiplica el risc d'accidents.

Riscos per a la salut:

S'aconsella que la recepció de l'aparell sigui bona, que s'aguanti de manera que l'antena estigui allunyada del cap i que no s'utilitzi en soterranis. A més a més, les persones que duguin marcapassos han de procurar no portar-lo a la butxaca de la jaqueta.

Què fer en cas d'errors en la facturació o problemes amb les targetes?

Les principals causes de les queixes dels usuaris de la telefonia mòbil són els talls en les comunicacions, el deficient funcionament del servei d'atenció al client, la falta de cobertura i els problemes que es generen quan l'usuari decideix donar de baixa el seu contracte.

Per evitar molèsties s'han de revisar les condicions del contracte. Una bona manera de donar-se de baixa, en cas que el servei d'atenció al client posi impediments, és enviar un telegrama postal i ordenar al banc que anul·li els pagaments del rebut, si aquest està domiciliat.

En cas de problemes, s'ha de presentar una queixa i/o reclamació a l'oficina del consumidor.

Per a més informació:

OFICINA COMARCAL D'INFORMACIÓ AL CONSUMIDOR
Consell Comarcal de l'Urgell
C. Agoders, 16
25300 TÀRREGA - Tel. 973 50 07 07 - Fax 973 50 06 66

Comissió de Govern, 24-7-2001

CERTIFICACIONS

Es van aprovar les següents certificacions:

– La Certificació número 1, de les obres d'arranjament de la caseta del camp municipal d'esports, lliurada per l'Arquitecte Municipal, i executades per l'empresa Corrales Vicens, SL, per un import de 928.000 PTA.

– La Certificació número 1, de les obres d'ampliació de la sala teatre del Casal Agramuntí, fase 1B-1, lliurada per l'Arquitecte Municipal, i executades per l'empresa Construccions Blanco Rovira, SA, per un import de 9.980.000 PTA.

– La Certificació número 1, de les obres d'ampliació de la sala teatre del Casal Agramuntí, fase 1B-2, lliurada per l'Arquitecte Municipal, i executades per l'empresa Construccions Blanco Rovira, SA, per un import de 4.299.552 PTA.

EXPEDIENT CONTRACTACIÓ OBRA: "AMPLIACIÓ DEL CEMENTIRI MUNICIPAL D'AGRAMUNT"

S'aprovà el pressupost definitiu del projecte d'obres d'ampliació del cementiri municipal d'Agramunt, per la quantitat de 6.256.945 PTA.

Tanmateix, s'acordà declarar la tramitació ordinària de l'expedient de contractació de l'obra denominada: "Ampliació del cementiri municipal d'Agramunt", amb el pressupost d'execució per contracta esmentat anteriorment.

L'adjudicació del contracte pel procediment obert i per la forma d'adjudicació per concurs.

ADJUDICACIÓ DEFINITIVA PER CONCURS DEL CONTRACTE DE LES OBRES D'"INFRAESTRUCTURA DEL CARRER D'ORIENT I ACCESSOS AL SUD DE LES PUELLES". TRAMITAT MITJANÇANT EL PROCEDIMENT OBERT

Les obres es van adjudicar a l'empresa ROMERO POLO, SA, que va presentar la proposició més avantatjosa per la Corporació, en la quantitat de 3.494.394 PTA.

ADJUDICACIÓ DEFINITIVA PER CONCURS DEL CONTRACTE DE LES OBRES D'"ADEQUACIÓ DE L'ACCÉS NORD A ALMENARA ALTA". TRAMITAT MITJANÇANT EL PROCEDIMENT OBERT

Les obres es van adjudicar a l'empresa BERNAUS CONSTRUCTORS, SCP, que va presentar la proposició més avantatjosa per la Corporació, en la quantitat de 5.110.988 PTA.

ADJUDICACIÓ DEFINITIVA PER CONCURS DEL CONTRACTE DE LES OBRES DE "REFORMA I AMPLIACIÓ DE L'ENLLUMENAT PÚBLIC DE MONTCLAR". TRAMITAT MITJANÇANT EL PROCEDIMENT OBERT

Les obres es van adjudicar a l'empresa del Sr. MIQUEL SOLÉ i ROSET, que va presentar la proposició més avantatjosa per la Corporació, en la quantitat de 8.503.134 PTA.

ADJUDICACIÓ DEFINITIVA PER CONCURS DEL CONTRACTE DE LES OBRES DE "RESERVA D'AIGUA POTABLE A MONTCLAR". TRAMITAT MITJANÇANT EL PROCEDIMENT OBERT

S'acordà declarar vàlida la licitació del concurs públic mitjan-

AJUNTAMENT

Arranjament del llit del riu Sió. ▶

çant el procediment obert de les obres de "Reserva d'aigua potable a Montclar", inclosa al programa de nuclis agregats del Pla únic d'obres i serveis de Catalunya, any 1999.

Les obres es van adjudicar a l'empresa VOLTES, SL, que va presentar la proposició més avantatjosa per la Corporació, en la quantitat de 9.265.528 PTA.

PROGRAMA DESENVOLUPAMENT RURAL DE L'URGELL

S'aprovà l'adhesió al Consorci per a l'execució del programa de desenvolupament rural a la comarca de l'Urgell.

El representant de l'Excm. Ajuntament d'Agramunt, al Consorci serà l'Alcalde de l'Ajuntament.

FESTES LOCALS 2002

Es va procedir a fixar els dos dies de Festa Local per a l'any 2002, pels nuclis de població que s'indiquen així com les dates següents:

Agramunt:	30 d'agost i 2 de setembre
Almenara Alta:	2 i 3 d'agost
Donzell d'Urgell:	16 i 17 d'agost
Mafet:	31 d'agost i 5 d'octubre
Montclar:	25 i 27 de juliol
Les Puelles:	3 d'agost i 2 de setembre

CONCURS DE SARDANES 11 DE SETEMBRE

Es van aprovar les despeses que aquesta activitat comportarà que seran a càrrec del vigent pressupost de 2001.

Comissió de Govern, 31-7-2001

BASSA DE RESERVA D'AIGUA POTABLE DE MONTCLAR

S'acceptà la resolució de l'Agència Catalana de l'Aigua d'atorgament de fons per a la realització de les obres de construcció d'una bassa de reserva d'aigua potable de Montclar.

Tanmateix, les obres es van adjudicar a l'única proposta presentada en el termini de licitació, l'empresa VOLTES, SL, per un import de 9.265.528 PTA.

EXPEDIENT DISCIPLINA URBANÍSTICA: Donzell d'Urgell

S'acordà donar trasllat d'una còpia de l'escrit del recurs de reposició interposat, per part del Sr. Josep Lluís Costa i París, advocat, actuant en nom i representació de la Sra. Dolors París Solanes, contra la resolució definitiva de l'expedient de disciplina urbanística de Donzell d'Urgell que es tramita en aquest Ajuntament, al Sr. Lluís Melgosa Ampurdanés, com a interessat que és en l'expedient.

ARRANJAMENT DEL CARRER DE LES ERES

Es va aprovar la valoració econòmica, la realització i la despesa de les obres d'arranjament del Carrer de les Eres per un pressupost que ascendeix a la quantitat d'1.832.800 PTA, essent a càrrec al vigent pressupost.

Així mateix, es van adjudicar les obres a l'empresa Romero Polo, SA.

ARRANJAMENT VORERA NORD DEL CARRER D'ÀNGEL GUIMERÀ

S'aprovà la valoració econòmica, la realització i la despesa de les obres d'arranjament de la vorera nord del Carrer d'Àngel Guimerà que ascendeix a la quantitat de 2.626.134 PTA, essent a càrrec del vigent pressupost.

Així mateix, es van adjudicar les obres a l'empresa F. Cisteró, SA.

REGIDORIA DE FESTES: FESTA MAJOR 2001

Des de la regidoria de Festes volem agrair molt sinceramente la col.laboració i el detall que any rera any ens ofereixen els establiments i entitats de la Vila, que tot seguit es relacionen:

- ELECTRICITAT ALBAREDA SL
- INSTAL·LACIONS RIERA SL
- RELLOTGERIA-JOIERIA LLAGUNES
- TALLERS JOAN JOVÉ SOLÉ
- INDÚSTRIES JOVÉ BALASCH
- MOTOS JOSEP BOBET
- PRETENSATS CUÑAT
- JOSEP PLA
- GRUP CONSIST
- BAR SPORT
- GESTORIA FEIXA
- PERFUMERIA ROSA Ma. TORRES
- LLIBRERIA-IMPREMTA MARSÀ
- TORRONS VICENS
- MAGATZEMS COTS
- IMPREMTA-LLIBRERIA VICENS
- FORN PASTISSERIA ESMATGES
- CONSELL COMARCAL DE L'URGELL
- DIPUTACIÓ DE LLEIDA
- DEPARTAMENT DE CULTURA
- RACÓ D'EN PANXITO

LLICÈNCIES D'OBRES

SALVADOR HUGUET I PLA, per arrebossar un part de la paret dels baixos de la casa. Pl. de l'Om.

ANDREU SOLÉ I SOBREVALS, per pintar la façana. Urb. Verge dels Socors.

JOSEP ANTONI FERNÁNDEZ I CASTILLO, per un dret de connexió d'aigua potable. Av. de Marià Jolonch.

DOLORS MONTFORT PLANES, per un dret de connexió a la xarxa de clavegueram i per un dret de connexió d'aigua per obres. C. dels Asgous.

MIQUEL DEL CASTILLO LAHOZ, per canviar les teules malmeses de la teulada. Donzell d'Urgell.

JOSEP JOVELL I VILA, per pavimentar el pati. C. dels Asgous.

CARME NOVELL I SALA, per un dret de connexió d'aigua potable. Av. de Jaume Mestres.

JOSEP MARIA RIBALTA I GILI, per col·locar dos bastiments per les finestres i acabar de fer vuit esglaons de les escales. C. del Horts.

JOSEP BALAGUERÓ I PÉREZ, per un dret de connexió d'aigua potable. Av. de Marià Jolonch.

PERE LLOBET I BALAGUERÓ, per pintar la façana. Pl. de la Dula.

ENGRÀCIA SALUD I TUGUES, per canviar la porta d'entrada. Donzell d'Urgell.

FRANCESC CLOTET I SABIO, per enrajolar el terra del local i fer un esglaó a l'entrada al mateix, per repicar i arrebossar la façana. C. de Sió.

ROSA LLENAS I CAMARDONS, per un dret de connexió d'aigua potable. C. del Clos.

HABITATGES AGRAMUNT, SL, per un dret de connexió d'aigua per obres i per quatre drets de connexió a la xarxa de clavegueram. C. Urgell.

GRUP ERSA, per a la col·locació d'un rètol informatiu. Av. d'Agustí Ros.

MARIA PUIG I SOLÉ, per pintar la façana. Av. d'Agustí Ros.

JOSEP SOLÀ I GARCÍA, per canviar la porta del garatge i reforçar el paviment del terrat que dóna al C. de la Cúria. C. del Castell.

ROBERT BERENGUÉ I LLADÓS, per enllosar una part de la paret del porxo. C. del Clos.

JOAN VILANOU I GALITÓ, per fer un tancat al pati. C. de la Ronda del Molinal.

MIQUEL MORENO I PIQUERO, per a la instal·lació de la calefacció de gas propà. C. de Pau Casals.

JOSEP VICENS I MANAU, per repicar i arrebossar la tanca principal de la cas i col·locació d'un sòcol de pedra de la façana de la casa. Ctra. de Cervera.

MONTSERRAT MAS I BOSCH, per pintar la façana. C. del Raval de Puigverd.

FELIP VILANOVA i ARENY, per a la reforma d'un local magatzem en planta baixa i altell. C. del Control.

RAMON TORRA i GUÀRDIA i 1, per realitzar el acabats interiors d'un habitatge unifamiliar aïllat. C. Fontanilles.

HABITATGES AGRAMUNT, SL, per a la construcció de quatre habitatges unifamiliars adossats. C. d'Urgell.

NÍNXOL CEMENTIRI

S'acordà concedir, previ el pagament dels drets d'Ordenança corresponents, els drets funeraris següents:

Titular: RAMON PENELLA i BERTRAN. Núm. nínxol: 59
Galeria de Ntra. Sra. dels Dolors.

Titular: RAMON MORA i MUÑOZ. Núm. nínxol: 61
Galeria de Ntra. Sra. dels Dolors.

Titular: ISABEL CASTRO i FERNÁNDEZ. Núm. nínxol: 62
Galeria de Ntra. Sra. dels Dolors.

Titular: CONXITA AMORES i CASERRES. Núm. nínxol: 63
Galeria de Ntra. Sra. dels Dolors.

Titular: ENRIC ESCOLÀ i VALLS. Núm. nínxol: 8
Galeria del Sagrat Cor de Jesús.

Es va prendre l'acord de concedir, de conformitat amb l'establert en l'article 9è de l'Ordenança Fiscal núm. 12 i previ el pagament dels drets d'Ordenança corresponents, el canvi de nom dels drets funeraris dels nínxols següents:

– Núm. 13 de la Galeria de Santa Cecília i núm. 4 de la Galeria de Santa Teresa del Cementiri Municipal, del Sr. Joan Isant i Balasch, a *la Sra. Josefina Isant i Marquilles.*

– Núm. 1 i 2 de la Galeria de Santa Cecília del Cementiri Municipal, de la Sra. Dolors Vila Muixench, al Sr. Josep Tarragona i Vila.

– Núm. 32 de la Galeria de Ntra. Sra. dels Socors i núm. 109, 110 i 111 de la Galeria del Sagrat Cor de Jesús del Cementiri Municipal, de la Sra. Amàlia Boncompte i Gili, a la Sra. Socors Valls i Boncompte.

– Núm. 63 de la Galeria de Santa Teresa del Cementiri Municipal, per successió hereditària, dels Srs. Antònia, Tomàs i Francesc Tallaví i Miralles a la Sra. Magda Tallaví i Picañol.

AJUNTAMENT

L'Anna Jou amb tres dels quatre alcaldes que va tenir en el decurs del seu treball a l'Ajuntament, el Sr. Inglés, el Sr. Huguet i el Sr. Fernàndez.

COMIAT DE L'ANNA KARENINA JOU, FUNCIONÀRIA DE L'AJUNTAMENT D'AGRAMUNT

El passat mes de juliol, concretament en l'Ajuntament Ple de data 26 de juliol de 2001, va tenir lloc l'acomiadament públic de la treballadora Anna Karenina Jou i Barnola.

L'acte fou molt emotiu i se li van lliurar diferents obsequis, un dels quals fou una placa lliurada pel Sr. Alcalde, en nom de tota la Corporació, agraint-li els serveis prestats a l'Ajuntament.

L'Anna Jou va treballar a ca la Vila durant 41 anys de la seva vida, i per motius de jubilació finalitza la seva tasca al servei del poble.

Et desitgem que gaudeixis d'aquesta nova etapa que ara inicies.

▶ almanac

OCTUBRE: Mes de 31 dies, desè del nostre calendari.
El dia 1 el sol surt a les 5h 47m, i es pon a les 17h 34m
El dia 31 el sol surt a les 6h 21m, i es pon a les 16h 48m
El dia 23 el sol entra a la constel·lació de l'ESCORPIÓ.

Les fases de la lluna:

Lluna plena	el dia 2	a les 13h 49m
Quart minvant	el dia 10	a les 04h 20m
Lluna nova	el dia 16	a les 19h 23m
Quart creixent	el dia 24	a les 02h 58m

▶ DATES ASSENYALADES I COSTUMARI:

La sembra i la lluna. L'octubre és el més de la sembra dels cereals i els pagesos tradicionals tenien molt en compte les fases lunars i establien una estreta relació entre la lluna i la sembra. Hom creu que perquè la sembra vagi bé, cal llaurar tres llunes seguides abans de sembrar i que la darrera llaurada ha de ser en lluna vella, així el camp conserva una certa llacositat que fa germinar les llavors amb més facilitat. Diuen que la lluna d'aquest mes governa la sembra. Si es sembra en minvant, es perd la llavor, perquè la terra se la menja. En general, hom creu que la sembra i la plantació cal fer-la en quart creixent i en lluna nova; la collita i la talla d'arbres és millor fer-les en lluna vella, perquè els fruits i la fusta es conservin més. Hi ha qui creu que la lluna nova ajuda el creixement de les plantes, però en perjudici del fruit, i que la lluna vella no fa créixer tant però dóna més fruit.

Pagès lluner,
ni cull ni fa res.

Lluna nova,
vés-hi amb un cove;
lluna vella,
amb una cistella.

Dia 4. Sant Francesc d'Assís. Sant Francesc és patró de caminants, rodamóns i vianants, de la gent que fa via a peu. Segons la veu popular, aquest sant, durant els seus llargs viatges mai no va muntar en cap mena de vehicle ni va cavalcar en cap animal. El refranyer parla del dia d'avui:

Sant Francesc les vetlles porta,
i Sant Josep se les emporta.

Pel frare encaputxat, sembra ton blat:
la vella que això deia
temps ha que ho feia.

Dies 12, 13 i 14. Fira del Torró i de la Xocolata a la Pedra d'Agramunt.

Dia 15. Santa Teresa de Jesús.

Dia 18. Sant Lluc. Els pintors el veneraven com a patró i advocat. També el tenien com a patró els estudiants; tal dia com avui començava el curs a la Universitat de Cervera.

Els estudiants,
des de Sant Lluc a Nadal
estudien poc i mal,
i des dels Reis a la Trinitat
estudien doblat.

▶ EFEMÈRIDES DEL MES:

Dia 6 d'octubre de 1934. *Els fets d'octubre a Agramunt.* L'onada revolucionària en contra del govern de dretes de la República va suposar que tal dia com avui el President de la Generalitat, Lluís Companys, proclamés l'Estat Català dins de la República Federal Espanyola. La seva sublevació, que no comptava amb el suport de la CNT ni de la Lliga, fou esclafada per l'exèrcit. L'Estatut d'Autonomia fou suspès i tot el govern de la Generalitat condemnats a 30 anys de presidi. Aquests fets i la posterior depuració també van arribar a Agramunt. El dia 11 d'octubre a les 6 de la tarda, essent presents tots el regidors a l'Ajuntament, compareix el brigada de la Guàrdia Civil, Enrique Puche, el qual, complint ordres militars superiors, destitueix l'alcalde elegit democràticament, Vicenç Gibert i Ribó, i a tots els regidors que formen el consistori i nomena, per fer-se càrrec de l'administració municipal, els tres regidors que no eren d'ERC:

Alcalde primer: Ramon Ros i Llauder
Alcalde segon: Marià Bernaus i Omedes
Alcalde tercer: Ramon Figuera i Ribes.

R. Bernaus i Santacreu

▶ Demografia

(Mes d'agost de 2001)

NAIXEMENTS

Nadia Ayoujil	Dia 27-7
Pau Fortuny i Barragan	Dia 1
Pau Gimbert i Pedrol	Dia 1
Júlia Silvestres i Marcos	Dia 5
Maria Bovet i Torres	Dia 6
Oriol Solé i Mateu	Dia 16

MATRIMONIS

Eladio Pérez i Alonso, i Cristina Garcia i Bellido	Dia 4
Francesc Xavier Salat i Fernàndez, i Rosario Pacheco i Esteban	Dia 11

DEFUNCIONS

Carme Guixé i Sampé	82 anys, dia 2
Assumpció Carné i Guau	79 anys, dia 3
Aníbal Hernández i Jiménez	86 anys, dia 4
Joan Pijuan i Santamaria	96 anys, dia 9
Maria Feiné i Mallol	66 anys, dia 10
Magí Santacreu i Peralba	83 anys, dia 14
Concepció Prats i Cañadell	87 anys, dia 14
Maria Aldabó i Juñent	89 anys, dia 16
Clotilde Brufau i Tudela	94 anys, dia 17
Josep Vilardell i Vilaginés	86 anys, dia 22

▶ Temps

PLUJA CAIGUDA DURANT L'AGOST

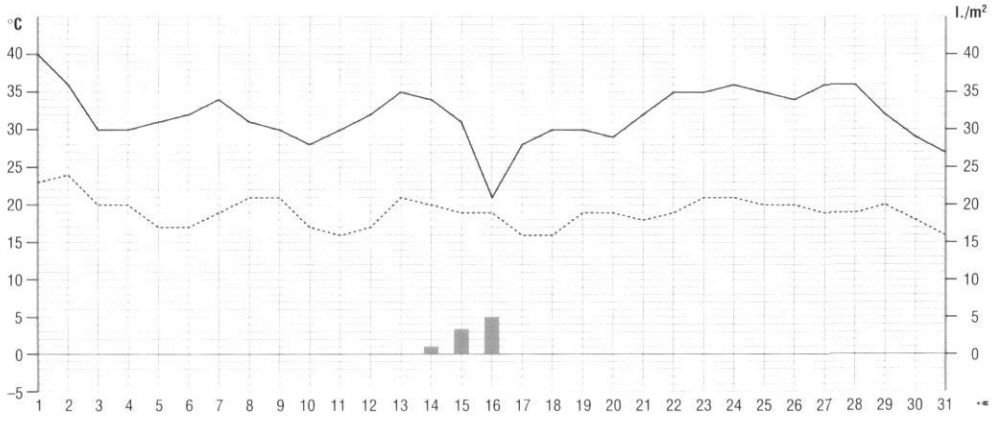
Dia 1	Inapreciable
Dia 14	1'0 l./m²
Dia 15	3'4 l./m²
Dia 16	5'0 l./m²
Dia 19	Inapreciable
TOTAL	**9'4 l./m²**

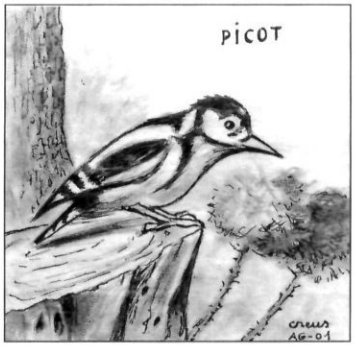
TEMPERATURES EXTREMES DE L'AGOST

Màxima del mes	40°, dia 1
Mínima del mes	16°, dies 11, 17, 18 i 31
Oscil·lació extrema mensual	24°
Mitja de les màximes	31'903°
Mitja de les mínimes	19'096°
Mitja de les mitjanes	25'5°

L'Observador: Deudat Pont

GRÀFICA DE LES TEMPERATURES MÀXIMES I MÍNIMES I DE LES PRECIPITACIONS CORRESPONENTS AL MES D'AGOST

Temperatura màxima: ——
Temperatura mínima: ·····
Precipitacions: ▬

imatges d'ahir

Josep Bertran

La IMATGE d'aquest mes no és pas massa antiga. Té 15 anys, però el que s'hi veu, en gran part ja ha desaparegut. Ca l'Amball ja no hi és i l'harmoniós conjunt arquitectònic de la plaça ja ha passat a la història. Fa dècada i mitja els cotxes aparcats encara no feien basarda: un Sis cents i un Renault; no hi havia els estridents contenidors, culpables d'haver malmès tot el paisatge urbà. En definitiva, era encara un dels racons més amables de la Vila.

la calaisera

Serafina Balasch

indrets i racons

Josep Bertran

La plaça de l'Onze de Setembre acull, des de l'any 1979, amb l'entrada dels ajuntaments democràtics, l'acte de l'ofrena floral. Durant tots aquests anys no ha variat gaire. D'ençà uns quants, a més de l'Ajuntament, hi col·laboren moltes entitats de la Vila. Els veïns també aporten, des de sempre, la seva col·laboració posant les banderes a finestres i balcons. Aquesta presència de la senyera, enguany es va notar més per tota la Vila.

